

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

1. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญระหว่างไทยและอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤศจิกายน 2567

สินค้าเกษตรกรรม

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ข้าว (2) ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง (3) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (4) ยางพารา (5) สินค้ากสิกรรมอื่นๆ (6) ไบยาสูบ (7) เครื่องเทศและสมุนไพร (8) ข้าวโพด (9) สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ และ (10) กัญชง โดยมูลค่ารวมการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมของไทยทุกรายการ ที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนตุลาคม 2567 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากเดือนกันยายน 2567 ร้อยละ 40.78 แต่ลดลงร้อยละ 63.58 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนตุลาคม 2566)

โดยการเทียบมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (ตุลาคม 2566) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ สินค้ากสิกรรมอื่นๆ เครื่องเทศและสมุนไพร ยางพารา ไบยาสูบ กัญชง ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง สินค้าปศุสัตว์อื่น และข้าวโพด ตามลำดับ และ**ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ ข้าว แต่เมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (กันยายน 2567) สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ เครื่องเทศและสมุนไพร ข้าว ข้าวโพด กัญชง ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง และยางพารา ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออก**ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ สินค้าปศุสัตว์อื่นๆ ไบยาสูบ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และสินค้ากสิกรรมอื่นๆ ตามลำดับ

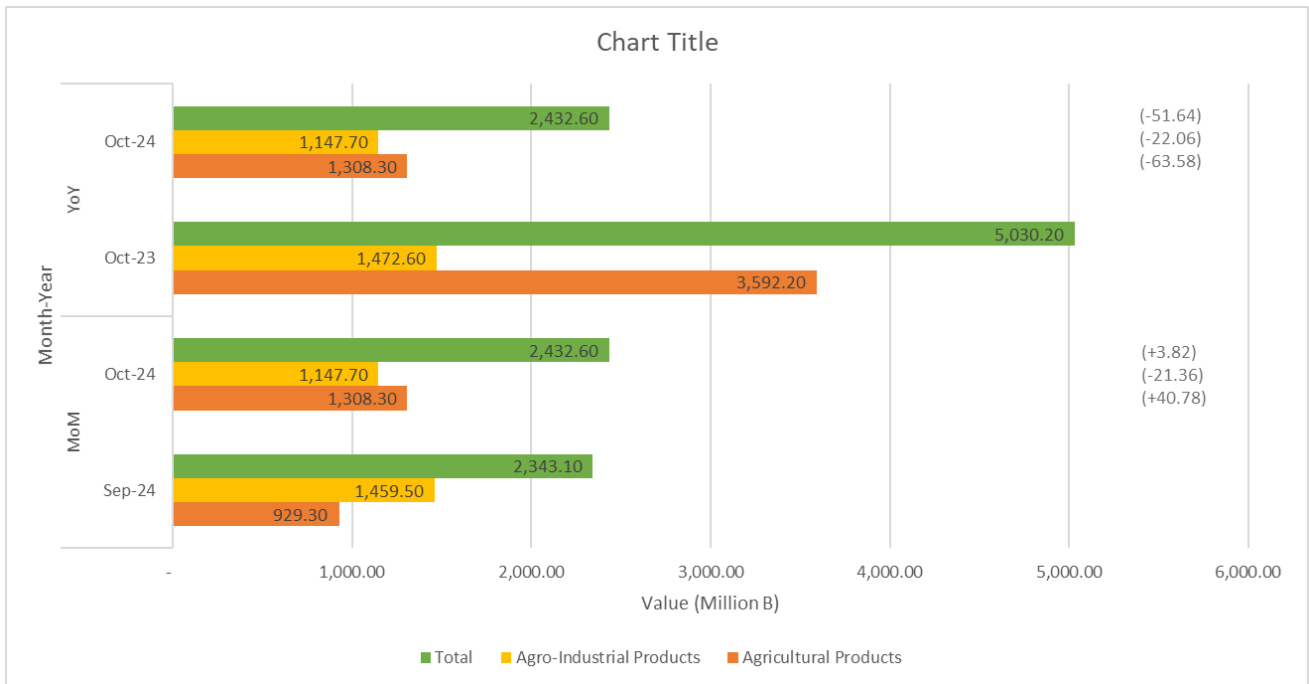
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกษตร

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ (1) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ (2) อาหารสัตว์เลี้ยง (3) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ (4) เครื่องดื่ม (5) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป (6) น้ำตาลทราย (7) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ (8) สิ่งปรุงรสอาหาร (9) ผักกระป๋องและผักแปรรูป และ (10) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยรวมทุกรายการที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในเดือนตุลาคม 2567 มีมูลค่าลดลงจากเดือนกันยายน 2567 คิดเป็นร้อยละ 21.36 และลดลงร้อยละ 22.06 เมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรในช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (เดือนตุลาคม 2566)

สำหรับมูลค่าการค้าสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้า (ตุลาคม 2566) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ เครื่องดื่ม สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผลไม้กระป๋องและแปรรูป และผักกระป๋อง และผักแปรรูป ตามลำดับ และ**ลดลงมากที่สุด** ได้แก่ น้ำตาลทราย อาหารสัตว์เลี้ยง สิ่งปรุงรสอาหาร และไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ แต่เมื่อเทียบกับ **ช่วงเดียวกันเดือนก่อนหน้า** (กันยายน 2567) สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออก**เพิ่มขึ้นมากที่สุด** ได้แก่ สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรอื่นๆ เครื่องดื่ม สิ่งปรุงรสอาหาร ผลไม้กระป๋องแปรรูป และอาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่มูลค่าการส่งออก**ลดลงมากที่สุด** คือ น้ำตาลทราย ผักกระป๋องและผักแปรรูป อาหารสัตว์เลี้ยง อาหารสัตว์เลี้ยง ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ และผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ ตามลำดับ

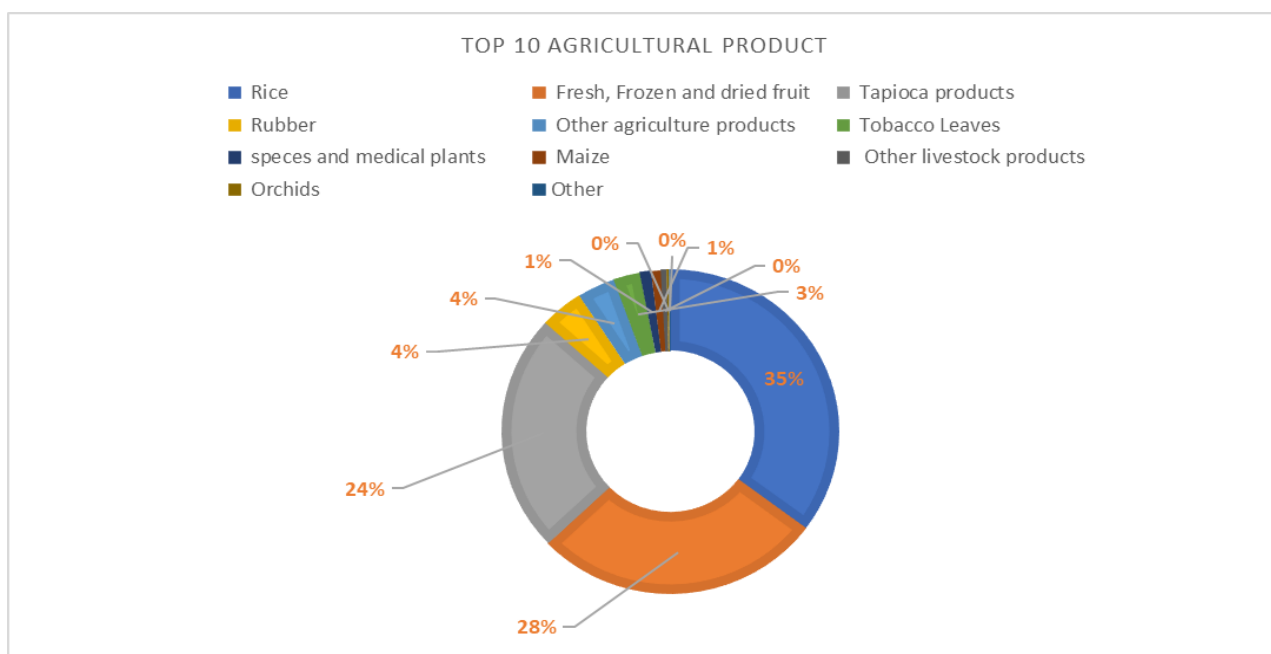
สรุปมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนตุลาคม 2567

- มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของไทยไปอินโดนีเซียในเดือนตุลาคม 2567 อยู่ที่ 2,432.60 ล้านบาท ลดลงจากเดือนกันยายน 2567 จำนวน 89.50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.82 และเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกฯ ในเดือนตุลาคม 2566 อยู่ที่ 5,030.20 ล้านบาท มีมูลค่าลดลง จำนวน 2,597.60 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 51.64

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนตุลาคม 2567

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	ต.ค. 67	ก.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน ต.ค. 67 - ก.ย.67	ต.ค. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน ต.ค. 67 / ต.ค. 66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ข้าว	460.7	153.1	200.91	3,051.0	-84.90
2	ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	361.9	229.6	57.62	260.7	39.19
3	ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	312.4	352.6	-11.40	218.7	42.84
4	ยางพารา	55.0	50.2	9.56	17.8	208.99
5	สินค้ากสิกรรมอื่น ๆ	47.7	51.0	-6.47	4.5	960.00
6	ใบยาสูบ	33.3	57.4	-41.99	-	100.00
7	เครื่องเทศและสมุนไพร	13.5	1.5	800.00	1.5	800.00
8	ข้าวโพด	12.4	-	100.00	11.5	7.83
9	สินค้าปศุสัตว์อื่น ๆ	7.1	29.1	-75.60	5.2	100.00
10	กล้วยไม้	2.8	1.2	133.33	1.6	75.00
สินค้าเกษตร รวม 10 รายการ		1,306.8	925.7	41.17	3,571.8	-63.41
สินค้าเกษตร รวมทุกรายการ		1,308.3	929.3	40.78	3,592.2	-63.58

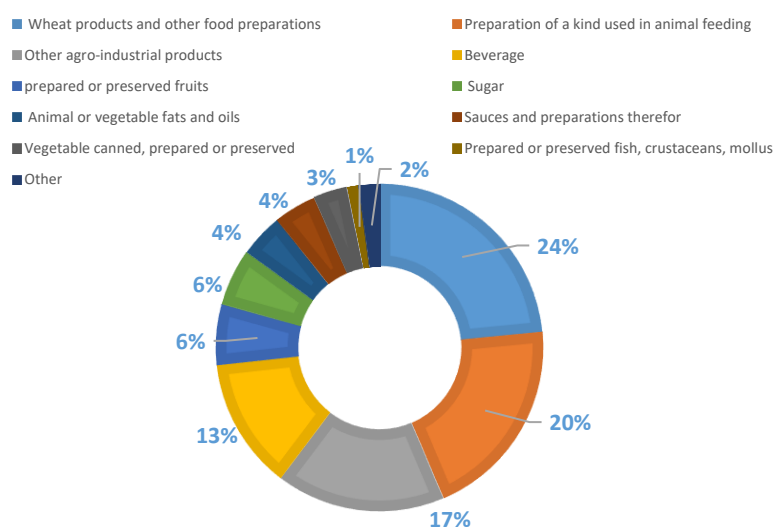

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนตุลาคม 2567
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

ตารางแสดงมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมจากไทยไปอินโดนีเซีย เดือนตุลาคม 2567

ลำดับ	สินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าเกษตรกรรม	ต.ค. 67	ก.ย. 67	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบ กับเดือนก่อน ต.ค. 67 - ก.ย. 67	ต.ค. 66	ร้อยละการ เปลี่ยนแปลง เปรียบเทียบเดือน เดียวกันกับปีก่อน ต.ค. 67 / ต.ค. 66
		มูลค่า (ล้านบาท)	มูลค่า (ล้านบาท)		มูลค่า (ล้านบาท)	
1	ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ	269.40	328.40	-17.97	137.10	96.50
2	อาหารสัตว์เลี้ยง	231.00	357.60	-35.40	264.00	-12.50
3	สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตรอื่นๆ	191.90	141.70	35.43	132.90	44.39
4	เครื่องดื่ม	148.60	126.20	17.75	101.50	46.40
5	ผลไม้กระป๋องและแปรรูป	69.20	60.50	14.38	55.80	24.01
6	น้ำตาลทราย	64.50	211.10	-69.45	596.10	-89.18
7	ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์	50.10	74.80	-33.02	51.40	-2.53
8	สิ่งปรุงรสอาหาร	48.20	41.60	15.87	51.60	-6.59
9	ผักกระป๋องและแปรรูป	38.00	59.30	-35.92	36.80	3.26
10	อาหารทะเลและกระป๋องแปรรูป	13.40	12.60	6.35	10.8	24.07
อุตสาหกรรมเกษตรรวม 10 รายการ		1,124.30	1,413.80	-20.48	1,438.00	-21.82
อุตสาหกรรมเกษตร รวมทุกรายการ		1,147.70	1,459.50	-21.36	1,472.60	-22.06
สินค้าเกษตรกรรมและสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรโดยรวม		2,432.60	2,343.10	3.82	5,030.20	-51.64

TOP 10 AGRO-INDUSTRIAL PRODUCTS

รูปภาพ : สัดส่วนการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปยังอินโดนีเซีย 10 อันดับแรก เดือนตุลาคม 2567

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ราคายางพาราในอินโดนีเซีย

ราคายางแท่งมาตรฐานของอินโดนีเซีย (Standard Indonesian Rubber: SIR)

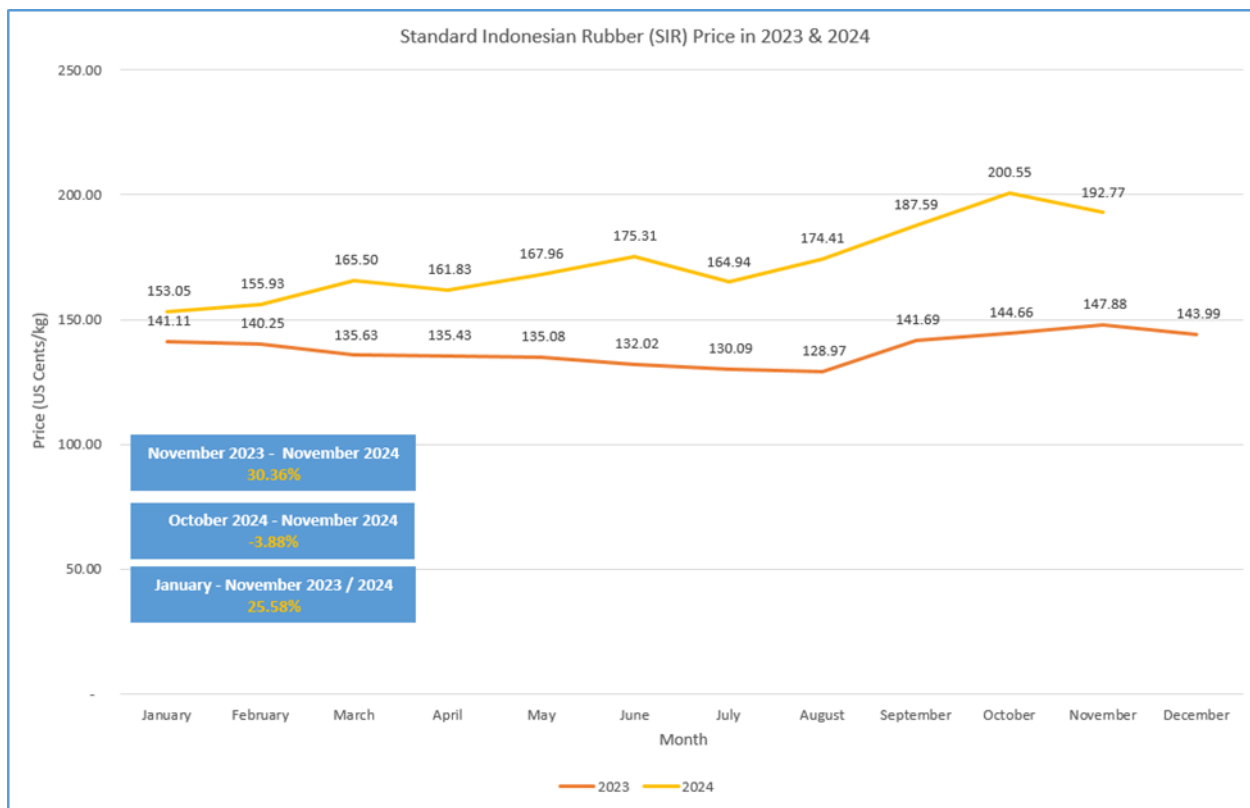

Figure: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

รายละเอียดราคายางแท่ง (SIR)	ราคา (เซ็นต์สหรัฐ/กิโลกรัม)	อัตราการเติบโต (%)
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลา (เดือน) เดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนพฤศจิกายน 2567	192.77	30.36 %
เดือนพฤศจิกายน 2566	147.88	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับเดือนก่อนหน้า		
เดือนพฤศจิกายน 2567	192.77	-3.88 %
เดือนตุลาคม 2567	200.55	
ราคายางแท่งเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า		
เดือนมกราคม - เดือนพฤศจิกายน 2567	1,899.84	25.58 %
เดือนมกราคม - เดือนพฤศจิกายน 2566	1,512.81	

Table: Comparison Price of Standard Indonesian Rubber (SIR)

Source: ASEAN Rubber Business Council (ARBC)

การส่งออก - นำเข้ายางพาราระหว่างไทย - อินโดนีเซีย

มูลค่าการนำเข้าสินค้าผลิตภัณฑ์ยางพาราของอินโดนีเซียมายังไทย ประจำเดือนพฤษภาคม 2567

ลำดับ	รายการ	ธ.ค. 66	ม.ค. 67	ก.พ. 67	มี.ค. 67	เม.ย. 67	พ.ค. 67	มิ.ย. 67	ก.ค. 67	ส.ค. 67	ก.ย. 67	ต.ค. 67
1	ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง	49.80	51.7	43.8	37.6	27.5	48.7	41.0	48.5	47.17	54.33	44.12
2	วัสดุทำจากยาง	0.20	5.9	2.0	4.3	2.5	4.4	1.6	7.3	12.13	4.79	26.29
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		50.00	57.6	45.8	41.9	30.0	53.1	42.6	55.8	59.30	59.12	70.41

มูลค่าการส่งออกสินค้ายางพาราของไทยไปยังอินโดนีเซีย ประจำเดือนพฤษภาคม 2567

ลำดับ	รายการ	ธ.ค.66	ม.ค.67	ก.พ.67	มี.ค.67	เม.ย.67	พ.ค.67	มิ.ย.67	ก.ค.67	ส.ค.67	ก.ย.67	ต.ค.67
1	ยางแผ่น -ยางแผ่นรมควัน ชั้นที่ 3	-	-	1.4	-	1.7	1.6	-	1.6	-	-	-
2	ยางแท่ง	-	-	-	-	0.8	-	0.8	-	-	-	-
3	น้ำยางข้น	16.1	53.4	59.4	45.6	97.8	99.4	22.5	3.1	20.7	50.15	54.99
4	ยางพาราอื่น ๆ - นกัษณะชั้นปฐม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมมูลค่าทั้งหมด (ล้านบาท)		16.1	53.4	60.8	45.6	100.3	101.0	23.3	4.7	20.70	50.15	54.99

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (ประเทศไทย)

สถานการณ์ยางพาราในอินโดนีเซีย

- **ศุลกากรอำนวยความสะดวกส่งออกยางแปรรูปกว่า 2,400 ล้านบาท**

เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2567 บริษัท PT. New Kalbar Processors (NKP) ได้ส่งออกผลิตภัณฑ์ยางแปรรูป (Crumb Rubber) จำนวน 83.5 ตัน มูลค่า 154,384 เหรียญสหรัฐ (ประมาณ 2,400 ล้านบาท) ไปยังประเทศญี่ปุ่น ท่าเรือ Dwikora เมือง Pontianak จังหวัดกาลีมันตันตะวันตก โดยได้รับสิทธิประโยชน์จากโครงการ Kemudahan Impor Tujuan Ekspor (KITE) Pembebasan (Import Facility for Export Purposes (KITE) Exemption) ซึ่งเป็นมาตรการส่งเสริมการส่งออกของกรมศุลกากร อินโดนีเซียตามกฎหมายกระทรวงการคลัง (Peraturan Menteri Keuangan: PMK) เลขที่ 149/PMK.04/2022 ว่าด้วยการยกเว้นภาษีนำเข้าและการไม่เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยในการนำเข้าสินค้าและวัสดุที่นำมาผลิต ประกอบ หรือติดตั้งกับสินค้าอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งออก (Exemption from Import Duty and Non-Collection of Value Added Tax or Value Added Tax and Sales Tax on Luxury Goods on the Import of Goods and Materials to be processed, Assembled, or Installed on other Goods for the purpose of export)

นาง Minah Sehan ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการบริษัท NKP ได้แสดงความขอบคุณกรมศุลกากรสำหรับการให้สิทธิประโยชน์จากโครงการ KITE Pembebasan ซึ่งช่วยลดภาระต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ยางแปรรูปจากอินโดนีเซียในตลาดโลก โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่มีการผลิตและส่งออกในปริมาณสูง เช่น ยางพารา หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปต่างๆ ขณะเดียวกัน นาย Beni Novri หัวหน้าฝ่ายอำนวยความสะดวกศุลกากรและสรรพสามิต (Head of Customs and Excise Facilities)

สำนักงานศุลกากร จ.กาลิมันตันตะวันตก ได้แสดงความยินดีกับความสำเร็จของบริษัท NKP ในการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางธรรมชาติ SIR-20 โดยกล่าวว่า การส่งออกครั้งนี้แสดงถึงการสนับสนุนที่ชัดเจนจากรัฐบาลในการส่งเสริมภาคการส่งออกผ่านมาตรการของกรมศุลกากร และยังช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสินค้าเกษตรสำคัญที่มีบทบาททางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย และยืนยันถึงความสามารถของประเทศในการรักษาตำแหน่งผู้ผลิตยางอันดับสองของโลก อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าส่งออกของอินโดนีเซียในตลาดโลกต่อไป

- **เชี่ยวชาญร่วมเสวนา! IRC 2024 ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยางให้ยั่งยืน**

การประชุม International Rubber Conference (IRC) 2024 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 19-21 พฤศจิกายน 2567 ณ เมืองยอกยาคาร์ตา โดยมีผู้เชี่ยวชาญและผู้ปฏิบัติงานจากอุตสาหกรรมยางธรรมชาติจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกกว่า 250 คน อาทิ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ไต้หวัน ฮ่องกง จีน อินเดีย กัมพูชา เมียนมาร์ ญี่ปุ่น และฝรั่งเศส โดยที่ประชุมได้หารือเกี่ยวกับความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางธรรมชาติ ซึ่งปัจจุบันกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่อาจคุกคามความยั่งยืนในอนาคต เช่น ราคายางที่ต่ำตลอดระยะเวลากว่า 10 ปี ส่งผลให้เกษตรกรหลายรายละทิ้งสวนยางหรือเปลี่ยนไปปลูกพืชอื่น ๆ รวมถึงการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ (เชื้อรา Pestalotiopsis sp.) ที่ทำให้ผลผลิตลดลงถึงร้อยละ 40 นับตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา โดยนาย Seri Dato' Aziz Abdul Kadir เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยางระหว่างประเทศ (International Rubber Research Development Board: IRRDB) ได้กล่าวถึงความท้าทายเหล่านี้และเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการหาทางแก้ไขร่วมกันเพื่อให้สามารถรักษาความยั่งยืนของอุตสาหกรรม

การประชุมในปีนี้จัดขึ้นภายใต้หัวข้อ "Embracing Circular Thinking: New paradigm for Sustainable Natural Rubber Industry" มุ่งเน้นการหารือในประเด็นสำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมยางธรรมชาติ เช่น การผลิตที่ยั่งยืน การเพิ่มผลผลิต การปกป้องพืชจากโรคต่างๆ การพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูป และการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เศรษฐกิจ การประชุมครั้งนี้จัดขึ้นร่วมกันระหว่าง Research Center for Rubber Technology, IRRDB และ JICA เพื่อค้นหาและพัฒนาแนวทางที่ช่วยส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางธรรมชาติ นาย Iman Yani Harahap ผู้อำนวยการบริษัท PT. Riset Perkebunan Nusantara (RPN) กล่าวถึงบทบาทสำคัญของอุตสาหกรรมยางธรรมชาติในเศรษฐกิจอินโดนีเซีย โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทบนเกาะสุมาตรา ชวา และกาลิมันตัน ซึ่งส่งผลต่อการดำรงชีวิตกว่า 2.1 ล้านครัวเรือน นอกจากนี้ การส่งออกยางธรรมชาติสร้างรายได้จากต่างประเทศถึง 1,760 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2563 แต่ต้องยอมรับว่าอุตสาหกรรมยางในอินโดนีเซียยังไม่สามารถดำเนินงานได้เต็มประสิทธิภาพ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ปริมาณการผลิตลดลงถึงร้อยละ 3.6 ต่อปี และมีบริษัทมากกว่า 50 แห่งในอุตสาหกรรมยางได้หยุดดำเนินการเนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบ อย่างไรก็ตาม นาย Iman เชื่อว่าความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ ผ่านการประชุม IRC 2024 จะเป็นการสร้างรากฐานที่มั่นคง หาทางออกและการแก้ไขปัญหาที่อุตสาหกรรมยางกำลังเผชิญ ทั้งในอินโดนีเซียและทั่วโลก

- **ราคายางพื้นตัว ชาวสวนยางยิ้มได้อีกครั้ง**

เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2567 นาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมการเพาะปลูก (Directorate General of Plantations) เปิดเผยว่า ราคายางกำลังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในตลาดญี่ปุ่น ทำสถิติสูงสุดในรอบ 13 ปี นับตั้งแต่ปี 2554 ซึ่งส่งผลดีต่ออินโดนีเซียในฐานะหนึ่งในผู้ผลิตยางพาราที่ใหญ่ที่สุดของโลก โดยเฉพาะชาวสวนยางในพื้นที่หลัก เช่น สุมาตราใต้ จัมบี และกาลิมันตันใต้ ที่ได้รับประโยชน์จากราคายางที่สูงขึ้นทั้งในระดับผู้ปลูกและผู้รวบรวม ทำให้ชาวสวนยางสามารถมีรายได้เพิ่มและได้รับผลตอบแทนที่ดีขึ้นในช่วงปลายปี 2567 นอกจากนี้ รัฐบาลยังคงมุ่งมั่นในการส่งเสริมความ

พร้อมของวัตถุดิบยางและรักษาคุณภาพการผลิต เพื่อป้องกันผลกระทบต่อราคายางในช่วงที่ความต้องการสูงและวัตถุดิบมีจำกัด ซึ่งจะช่วยให้ชาวสวนยางที่มีสต็อกยางแปรรูป/ยางก้อน (Bahan Olahan Karet: BOKAR) สามารถขายได้ในราคาที่ดีและเพิ่มรายได้อย่างต่อเนื่องในช่วงปลายปี 2567

ล่าสุด นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของอินโดนีเซีย ได้สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งส่งเสริมการผลิตและผลผลิตของสินค้าเกษตร โดยมุ่งเน้นการสร้างร่วมมือระหว่างเกษตรกรและอุตสาหกรรมแปรรูปผ่านการเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรเกษตรกรร่วมกับอุตสาหกรรมแปรรูป และการนำเทคโนโลยีหรือระบบดิจิทัลมาใช้ในการเก็บข้อมูลการเกษตร เพื่อปรับปรุงการจัดการด้านการปลูกพืชสวนในระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมการเพาะปลูกได้ร่วมมือกับหลายฝ่ายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมยางพาราของอินโดนีเซียตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ มุ่งเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพของเกษตรกรสวนยาง เช่น การส่งเสริมการปลูกยางพาราอย่างยั่งยืน การควบคุมการระบาดของโรคใบร่วงยางพาราชนิดใหม่ และการดูแลรักษาผลผลิตให้ได้ยางพาราที่มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานตลาด

อย่างไรก็ตาม นาย Heru ได้ย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมกับองค์กรเกษตรกรยางพารา เพื่อให้สามารถติดตามแหล่งที่มาของวัตถุดิบได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งยืนยันว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนเป็นสิ่งจำเป็นในการขยายตลาดและการเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก การเพิ่มผลผลิตและคุณภาพยางพาราจะช่วยให้ราคายางมีความมั่นคงและกระตุ้นให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการปลูกยางอย่างต่อเนื่อง โดยขอให้เกษตรกรรักษาคุณภาพการผลิตของตนอย่างจริงจัง เพราะผลลัพธ์ที่ดีจะตามมาและราคาจะปรับตัวดีขึ้นตามไปด้วย หากยางมีคุณภาพดี ก็จะได้รับพิจารณาและมีโอกาสรักษาราคาที่ดีได้อย่างต่อเนื่อง การทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัย เกษตรกร หน่วยงานท้องถิ่น บริษัท และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

ขณะที่เกษตรกรชาวสวนยางควรให้ความสำคัญกับคุณภาพของยางแปรรูป/ยางก้อนเพื่อให้สามารถได้รับการรับประกันราคาที่ดีและการเข้าถึงตลาดที่ยั่งยืนจากอุตสาหกรรม นาย Heru กล่าวเพิ่มเติมว่า รัฐบาลยังคงให้การสนับสนุนและคาดหวังให้หน่วยงานท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาคุณภาพให้เกษตรกรสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและรักษามาตรฐานคุณภาพ นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงแนวโน้มการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคายางที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรมีแรงจูงใจในการเก็บน้ำยางเพิ่มขึ้น โดยอธิบายถึงปัจจัยหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อราคายาง เช่น สภาพอากาศ การลดลงของปริมาณการผลิตจากไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ราคาน้ำมันโลก และปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อราคายางในตลาดโลก รัฐบาลอินโดนีเซียหวังว่าแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคายางนี้จะนำไปสู่การตั้งจุดสมดุลใหม่ของราคายาง ที่เกษตรกรผู้ปลูกยางจะได้รับราคาที่เป็นธรรมและยั่งยืน

ในด้านการดำเนินนโยบายยางพารา รัฐบาลยืนยันจะติดตามและสนับสนุนการดำเนินการอย่างครอบคลุม รวมถึงการปรึกษาหารือและหาทางออกในการค้าระหว่างประเทศ ผ่านสภายางสามฝ่ายระหว่างประเทศ (International Tripartite Rubber Council: ITRC) และสมาคมผู้ผลิตยางธรรมชาติแห่งเอเชีย (Asian Natural Rubber Producers' Consortium: ANRPC) เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดและส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางพาราในระดับโลก

สถานการณ์ราคาสินค้าเกษตรไทยในอินโดนีเซีย

ลำดับ ที่	ภาพ ผลไม้	ชื่อไทย	Ranch Market, Lotte Shopping Avenue	All Fresh Ambassador	Lotte Mart, ITC Kuningan	GrandLucky SCBD, Senayan	Total Buah Segar, Warung Buncit
1		มะขามหวาน	Rp 29,900/250g.	Rp 16,900/250g.	Rp 29,875/250g.	Rp 27,500/250g.	-
2		ลำไย	Rp 54,966/Kg	Rp 44,400/Kg	Rp 58,6300/Kg	Rp 49,900/Kg	Rp 42,833/Kg
3		มะพร้าว น้ำหอม พร้อมดื่ม	-	-	-	Rp 37,900/pcs.	
4		มะพร้าว น้ำหอม	Rp 39,900/pcs.	-	-	-	Rp 36,000/pcs.
5		ทุเรียน หมอนทอง	-	-	-	-	-
6		ข้าว หอมมะลิ	-	Rp 155,250/5 Kg	-	Rp 159,900/5 Kg	

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยน 470 รูเปียห์ ต่อ 1 บาท

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย

- ไม่มีรายงานการตรวจพบสารตกค้าง สารปนเปื้อน เชื้อจุลินทรีย์ หรือการที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานสุขอนามัยอื่น ๆ ในสินค้าเกษตรของไทยที่นำเข้ามายังสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ได้มีหนังสือถึงฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา แจ้งเตือนเรื่องสินค้าอาหารนำเข้าจากไทยไม่เป็นไปตามกฎระเบียบความปลอดภัยอาหารของมาเลเซีย จำนวน 3 รายการ ประกอบด้วยสินค้าผลไม้และผลิตภัณฑ์จากผลไม้ คือองุ่นและมะม่วง (2 รายการ) และสินค้าเกลือและเครื่องเทศ (1 รายการ) โดยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการนำเข้าสินค้าอาหารไทยไม่เป็นไปตามกฎระเบียบของมาเลเซีย คือ พบปริมาณสารพิษตกค้างเกินกว่าที่มาเลเซียกำหนด
- กระทรวงสาธารณสุข มาเลเซียได้มีหนังสือแจ้ง มกอช. กรณีการตรวจพบสินค้าเกษตรและอาหารไม่เป็นไปตามมาตรฐานการนำเข้าอาหารของมาเลเซีย จำนวน 2 ครั้ง โดยมีการตรวจพบสารตกค้างเกินกว่าที่กฎหมายของมาเลเซียกำหนด จำนวน 3 รายการ คือ Brown Sugar Squash มัสตาร์ด และสลัด ตามลำดับ
- ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตาได้รับหนังสือจากสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองปีนัง แจ้งได้รับหนังสือจากสมาชิกสภาบริหารรัฐปีนัง ด้านเทคโนโลยีการเกษตร ความมั่นคงทางอาหาร และการพัฒนาสหกรณ์ ที่ PSUKPP.MMK.10.600-1/1/1J2(25) ลงวันที่

21 พฤศจิกายน 2567 ซึ่งอ้างอิงจากหนังสือของกระทรวงสาธารณสุขมาเลเซีย แจ้งว่า ฝ้ายไทยได้ตรวจพบสารปนเปื้อนในสินค้าปลากะพงแช่แข็งที่นำเข้ามาจากมาเลเซียบางตู้สินค้า และทางการมาเลเซียได้ยืนยันจะใช้มาตรการเข้มงวดในการปฏิบัติ ตามมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหารของไทย

การบังคับใช้มาตรการตรวจสินค้าปลากะพงแช่แข็งทุกตู้สินค้า (แทนการสุ่มตรวจ) ของฝ้ายไทย ทำให้ฝ้ายมาเลเซียได้รับผลกระทบทางการค้า ดังนั้น มาเลเซียจึงขอความอนุเคราะห์จากฝ้ายเกษตรฯ จากอาร์ตาประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเร่งรัดการพิจารณาคำขอ และขอให้ฝ้ายไทยใช้มาตรการเฉพาะกลุ่ม โดยตรวจร้อยละ 100 สำหรับผู้ที่ทำผิดซ้ำ และร้อยละ 30 สำหรับผู้ส่งออกที่ไม่เคยกระทำผิด ขณะเดียวกัน มาเลเซียได้ดำเนินการคัดกรองผู้ส่งออกปลากะพงแช่แข็งอย่างเข้มงวด และเสนอให้จัดทำรายชื่อผู้ส่งออกที่ปฏิบัติตามมาตรฐานของไทย

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของอินโดนีเซีย

- **ข้าว 2.9 ล้านตัน ถึงอินโดนีเซียตุลาคม 2567**

เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2567 ในที่ประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกับคณะกรรมการชุดที่ 4 ของสภาผู้แทนราษฎรของอินโดนีเซีย (Komisi IV) ณ อาคารรัฐสภา นาย Wahyu Suparyono กรรมการผู้จัดการใหญ่หน่วยงาน Bulog ได้รายงานยอดการนำเข้าข้าวของอินโดนีเซียจนถึงเดือนตุลาคม 2567 อยู่ที่ 2.9 ล้านตัน ซึ่งเป็นข้าวจากไทย 1.04 ล้านตัน เวียดนาม 1.02 ล้านตัน เมียนมา 451,468 ตัน ปากีสถาน 388,675 ตัน และกัมพูชา 22,500 ตัน ตามลำดับ ข้าวนำเข้าเหล่านี้ได้รับการจัดหาผ่านกระบวนการประมูลอย่างเป็นทางการ ในขณะที่การมอบหมายภารกิจการนำเข้าข้าวของหน่วยงาน Bulog สำหรับปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 3.6 ล้านตัน ซึ่งคาดว่าจะช่วยเสริมความมั่นคงด้านอาหารและเสถียรภาพราคาข้าวในอินโดนีเซีย

นาย Wahyu ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ข้าวนำเข้ากว่า 2.9 ล้านตันในปี 2567 เป็นการรวมกัน (Combination) ระหว่างข้าวที่ได้รับมอบหมายในปี 2567 จำนวน 3.6 ล้านตัน และข้าวค้างส่ง (Carry over) จากปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ ยังมีข้าวนำเข้าอีกประมาณ 1 ล้านตันที่จะมาถึงภายในสิ้นปีนี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของนาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารได้กล่าวระหว่างการตรวจสอบคลังข้าวของหน่วยงาน Bulog ที่เขต Sunter Timur กรุงจาการ์ตาเหนือ โดยระบุว่าข้าวนำเข้าดังกล่าวจะมีอีก 1 ล้านตัน ซึ่งในจำนวนนี้ 150,000 ตันกำลังจะเดินทางมาถึงอินโดนีเซีย ขณะที่ส่วนที่เหลืออีก 850,000 ตัน รัฐบาลจะเร่งดำเนินการนำเข้าให้เสร็จสิ้นภายในสิ้นปี 2567 นี้ ข้าวที่นำเข้ามาจะถูกนำไปเสริมสร้างสต็อกสำรองข้าวของรัฐบาล (Government Rice Reserves: CBP) ซึ่งตั้งเป้าสำรองไว้ที่ 2 ล้านตันภายในสิ้นปีนี้

- **Prabowo ตั้งเป้าค่าเงินรูเปียท์ที่ 5,000 ต่อเหรียญสหรัฐ เดินหน้าผลักดันแปรรูปสินค้าศักยภาพ 6 รายการ**

นาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีสาธารณรัฐอินโดนีเซียตั้งเป้าเสริมสร้างเสถียรภาพของค่าเงินรูเปียท์ให้แข็งค่าอยู่ที่ 5,000 รูเปียท์ต่อเหรียญสหรัฐ โดยรัฐบาลจะมุ่งเน้นการส่งเสริม 6 สินค้าเชิงกลยุทธ์ในโครงการแปรรูปสินค้าเกษตรในภาคปลายน้ำ (Agricultural downstream processing program) ซึ่งประกอบด้วย มะพร้าว กานพลู น้ำมันปาล์ม พริกไทย โกโก้ และกาแฟ เพื่อเพิ่มมูลค่าและขยายโอกาสทางเศรษฐกิจผ่านกระบวนการแปรรูปที่สามารถยกระดับราคาผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า อินโดนีเซียมีศักยภาพในการส่งออกสินค้าทั้ง 6 รายการนี้ โดยคาดว่าจะมูลค่าการส่งออกจะสูงถึง 600 ล้านล้านรูเปียท์ การแปรรูปขั้นปลายน้ำจะสามารถเพิ่มมูลค่าของสินค้าเหล่านี้ได้ถึง 20 เท่า ส่งผลให้การส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปมีมูลค่ารวมสูงถึง 12,000 ล้านล้านรูเปียท์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของประเทศในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า นอกจากนี้ การส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวยังจะช่วยเพิ่ม

รายได้และเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับค่าเงินรูเปี๋ยห์ จนสามารถทำให้รูเปี๋ยห์แข็งค่าถึงระดับ 5,000 รูเปี๋ยห์ต่อเหรียญสหรัฐตามเป้าหมายที่ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ตั้งไว้

- **การประชุมสุดยอด G20: ประธานาธิบดี Prabowo เรียกร้องร่วมแก้ปัญหาความอดอยาก กระทรวงเกษตรพร้อมจัดตั้งหน่วยงานพิเศษสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร**

ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้เชิญชวนประเทศสมาชิก G20 ร่วมมือกันสร้างความมั่นคงทางอาหารเพื่อเป็นมาตรการร่วมในการลดอัตราความยากจนและความอดอยากทั่วโลก โดยเน้นย้ำว่าภาคอาหารเป็นภาคส่วนเชิงยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพในการสร้างคุณประโยชน์อย่างยั่งยืนสำหรับอนาคตของชาติ รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเร่งดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารภายใน 4 ปี และตั้งเป้าที่จะมีส่วนร่วมในพันธมิตรระดับโลกเพื่อต่อต้านความยากจนและความอดอยากได้ในอีก 5 ปี นอกจากนี้ ในการประชุมร่วมกับกลุ่มนักธุรกิจอินโดนีเซีย-บราซิล ประธานาธิบดีได้เรียกร้องให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงความสำคัญของโครงการอาหารโภชนาการฟรีสำหรับเด็กอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยได้ศึกษาความสำเร็จของโครงการลักษณะเดียวกันจากบราซิล เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของอินโดนีเซียต่อไป

อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดี Prabowo ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาภาคการเกษตร โดยเฉพาะการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวและการเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อเร่งบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารอย่างยั่งยืน ขณะที่ นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้ตอบสนองด้วยมาตรการที่เป็นรูปธรรม โดยการจัดตั้งหน่วยงานพิเศษเพื่อสนับสนุนการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร (Food Self-Sufficiency Brigade) หน่วยงานดังกล่าวเป็นกลุ่มทำงานข้ามภาคส่วน (Inter-sectoral) ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากกองทัพอินโดนีเซีย (TNI) และตำรวจแห่งชาติ (Polri) รวมถึงการมีส่วนร่วมของเกษตรกรรุ่นใหม่หลายพันคน โดยหน่วยงานนี้มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลและสนับสนุนการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน (Oplah) อย่างใกล้ชิด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รวม. Amran แสดงความมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านอาหารภายในระยะเวลา 4 ปี โดยพิจารณาจากความสำเร็จก่อนหน้านี้ของอินโดนีเซียในการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในปี 2560 ปี 2561 ปี 2562 และปี 2564 พร้อมทั้งได้รับรางวัล Agricola Medal เป็นเกียรติยศ ขณะนี้ กระทรวงเกษตรกำลังเร่งดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวใหม่ มีเป้าหมายขยายพื้นที่เกษตรกรรม 1 ล้านเฮกตาร์ในเขต Merauke อีกทั้งยังมีโครงการลักษณะเดียวกันที่ดำเนินการอยู่ใน จ.กาลิมันตันกลาง และ จ.สุมาตราใต้ เพื่อสนับสนุนเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาหารอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยขั้นตอนเชิงกลยุทธ์เหล่านี้ อินโดนีเซียจะไม่เพียงแต่บรรลุถึงความพอเพียงด้านอาหารเท่านั้น แต่ยังสามารถกลายเป็นผู้เล่นหลักในความพยายามระดับโลกในการเอาชนะความหิวโหยและความยากจนอีกด้วย

- **ต่อ ยอดอุตสาหกรรมปลายน้ำ: พลิกโฉมการส่งออก เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าใหม่ให้เศรษฐกิจชาติ!**

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2024 ในงานเผยแพร่ผลการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมของชาวประจำปี 2567 (Dissemination of Agricultural Downstreaming Study Results of Java 2024) จัดขึ้นที่เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก ผู้เชี่ยวชาญได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาภาคการเกษตร เช่น กุ้ง สาหร่าย ปลาทูน่า และข้าว ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความต้องการส่งออกสูง การปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตและการส่งออกเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มศักยภาพของสินค้าเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด Prof. Dr. Sahara ผู้อำนวยการบริหารสถาบันการผลิตและความยั่งยืนทาง

การเกษตรเขตร้อนของอินโดนีเซีย (Indonesian Tropical Agricultural Productivity and Sustainability: ITAPS) ระบุว่าสินค้าเหล่านี้จัดอยู่ใน "ควอดแรนต์ที่หนึ่ง" (Quadrant One) หมายถึงสินค้ามีความสำคัญสูง แต่ยังคงต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการส่งออกให้ดียิ่งขึ้น แม้ว่าจะมีศักยภาพในการส่งออกที่ดี แต่ยังไม่สามารถบรรลุศักยภาพสูงสุดได้ ขณะเดียวกัน สินค้าอื่นๆ เช่น หัวหอม พริก และปลาน้ำจืด ถูกจัดให้อยู่ใน "ควอดแรนต์ที่สอง" (Quadrant Two) ซึ่งมีประสิทธิภาพการส่งออกสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกัน แต่ยังคงต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมในด้านความพยายามในการส่งออกและการพัฒนาศักยภาพ

กิจกรรมนี้ได้รับการริเริ่มโดยธนาคารแห่งอินโดนีเซีย จ.ชาวตะวันออก โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจที่มีชื่อเสียงเข้าร่วมงาน อาทิ Prof. Dr. Sahara, Mr. Mohammad Subehan, Dr. Santoso, and Mr. Maximilan T. Tutuarima หัวข้อหลัก "กลยุทธ์การดำเนินกิจการปลายน้ำด้านการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มและความมั่นคงอาหารในชาว" ซึ่งได้รับเลือกเพื่อเสริมสร้างบทบาทของภาคเกษตรกรรมในการสนับสนุนเศรษฐกิจในภูมิภาค Prof. Dr. Sahara กล่าวว่า การดำเนินกิจการปลายน้ำสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร โดยปัจจัยสำคัญอยู่ที่การแปรรูปผลผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาดโลก นอกจากนี้ กลยุทธ์นี้ยังมีความสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารภายในประเทศ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในภาคการเกษตร การดำเนินกิจการปลายน้ำยังเป็นขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญในการผลักดันการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและทั่วถึงในจังหวัดชวา โดยธนาคารแห่งอินโดนีเซีย จ.ชาวตะวันออก หวังว่าการจัดกิจกรรมในครั้งนี้จะนำไปสู่การใช้นโยบายท้องถิ่น เป้าหมายหลักคือการเพิ่มความเป็นอยู่ที่ดีของเกษตรกรและการแข่งขันของผลิตภัณฑ์จากจังหวัดชวาในตลาดโลก พร้อมเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการสินค้าคุณภาพจะเปิดโอกาสการลงทุนในอนาคต และเป็นการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและความมั่นคงด้านอาหารในระดับประเทศอย่างยั่งยืน

5. นโยบายและประเด็นที่อินโดนีเซียให้ความสนใจ

ข่าวด้านการเกษตร

- อินโดนีเซียเดินหน้านโยบายยกเลิกหนี้ สนับสนุนเกษตรกรและธุรกิจ MSMEs

เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2567 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ประกาศใช้ข้อบังคับของรัฐบาล (Government Regulation: PP) ฉบับที่ 47 ปี 2024 ว่าด้วยการยกเลิกหนี้ที่ไม่สามารถชำระได้สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ในภาคการเกษตร การเพาะปลูกพืช การปศุสัตว์ และการประมง รวมถึง MSMEs อื่นๆ นโยบายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและ MSMEs ที่ประสบปัญหาการชำระหนี้ที่ได้รับความเสียหายจากแมลงศัตรูพืชและสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย นาย Alex Chandra ประธานสมาคมหัวหอมแดงอินโดนีเซีย ได้แสดงความชื่นชมนโยบายนี้ โดยเฉพาะการช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกหัวหอมที่ประสบปัญหาหนี้สินจากธนาคาร ซึ่งที่ผ่านมาเกษตรกรหลายรายประสบความยากลำบากเมื่อไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้และเผชิญกับข้อจำกัดในการขอสินเชื่อจากธนาคาร นโยบายนี้จึงถือเป็นก้าวสำคัญที่ช่วยฟื้นฟูภาวะทางการเงินของเกษตรกร และช่วยให้สามารถกลับมาดำเนินกิจกรรมทางการเกษตรได้อีกครั้ง พร้อมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจมากขึ้นในอนาคต

นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรระบุว่า รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะติดตามและดูแลการดำเนินนโยบายการยกเลิกหนี้สำหรับเกษตรกรและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ให้เป็นไปอย่างราบรื่น เน้นความสำคัญกับกลุ่มเกษตรกรเพื่อให้การบรรเทาหนี้สามารถช่วยเหลือได้อย่างแท้จริง นโยบายนี้ได้รับการยกย่องที่แสดงถึงความตั้งใจและ

ความมุ่งมั่นของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ในการส่งเสริมภาคการเกษตรและ MSMEs ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยมีเป้าหมายช่วยให้เกษตรกรและ MSMEs พึ่งตัวจากภาระหนี้สินและสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ประธานาธิบดี Prabowo ได้สั่งการให้ทุกกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการตามกฎระเบียบทางเทคนิคอย่างเร่งด่วน เพื่อให้เกษตรกรและ MSMEs ทั่วประเทศได้รับประโยชน์จากนโยบายยกเลิกหนี้้อย่างทั่วถึงและทันทั่วถึง

- **กระทรวงเกษตรและกระทรวงโยธาธิการฯ ร่วมผลักดันการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหาร**

เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และนาย Doddy Hanggodo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและการเคหะ (Minister of Public Works and Housing: PU) ได้ลงนามในข้อตกลงความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ ด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายหลักของรัฐบาลประธานาธิบดี Prabowo Subianto โดยทั้งสองฝ่ายจะมุ่งเน้นการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตอาหารในประเทศ ครอบคลุมถึงการประสานงานในหลายด้าน เช่น การจัดสรรงบประมาณ การจัดการชลประทาน การสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกระทรวง ทั้งนี้ การร่วมมือในครั้งนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ และยืนยันถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลอินโดนีเซียในการบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านอาหารในระยะยาว

รมว. Amran กล่าวว่า การร่วมมือระหว่างสองกระทรวงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเผชิญกับความท้าทายด้านความมั่นคงทางอาหาร โดยกระทรวงเกษตรมีแผนที่จะเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก โดยเฉพาะในพื้นที่ปลูกข้าวนาข้าวฝนจากการปลูกครั้งเดียวเป็น 2-3 ครั้งต่อฤดูกาล ซึ่งหากประสบความสำเร็จจะสามารถเพิ่มผลผลิตข้าวได้ถึง 5 ล้านตันจากการเพาะปลูกบนพื้นที่ 1 ล้านเฮกตาร์ นอกจากนี้ รมว. Amran ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน โดยกระทรวงเกษตรจะให้การสนับสนุนด้านเทคนิคและทรัพยากรต่างๆ เช่น เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และเครื่องจักรกลการเกษตร ขณะเดียวกัน กระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะมีบทบาทสำคัญในการจัดหาพื้นที่เพียงพอ ผ่านการสร้างและจัดการโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทาน เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำที่มีอยู่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญ เช่น หน่วยงานส่งเสริมเกษตรและทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตร (Agricultural Extension and Human Resources Agency) ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้และจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและประสิทธิภาพในการทำงานให้กับเกษตรกร รวมถึงกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร (Directorate General of Agricultural Infrastructure and Facilities) ที่จะให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิต และกรมพืชเศรษฐกิจ (Directorate General of Food Crops) ซึ่งรับผิดชอบในการจัดหาเมล็ดพันธุ์ ทั้งสามหน่วยงานมุ่งเน้นการดำเนินงานตามบทบาทของตนเองภายใต้กรอบงานที่กว้างขึ้น รมว. Amran หวังว่า กระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะเป็นพันธมิตรที่แข็งแกร่งในการสนับสนุนความต้องการด้านชลประทาน เพื่อให้การดำเนินโครงการมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ขณะเดียวกัน รมว. Doddy กล่าวเสริมว่า กระทรวงเกษตรและกระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะจัดตั้งทีมร่วมที่ประกอบด้วยสำนักงานเขตแม่น้ำ (River Region Office: BWS) ภายใต้กระทรวงโยธาธิการและการเคหะมีหน้าที่ดูแลและจัดการทรัพยากรน้ำในเขตพื้นที่แม่น้ำต่างๆ เพื่อให้การจัดการน้ำในลุ่มน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การดำเนินแต่ละโครงการจะต้องสอดคล้องกันตั้งแต่การวางแผนจนถึงการปฏิบัติจริง

กระทรวงโยธาธิการและการเคหะพร้อมให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่เพื่อบรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงด้านอาหาร และยืนยันว่าจะปรับงบประมาณเพื่อสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากเขื่อนและระบบชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการผลิตข้าวและการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ทั้งสองกระทรวงจะร่วมมือกันในการกำหนดพื้นที่เป้าหมายและปรับแผนโครงการให้สอดคล้องกันเพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพผล

- **กระทรวงเกษตรขับเคลื่อนโครงการ MANIS สู่อำนาจการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลแห่งชาติ!**

ในพิธีเปิดโครงการเร่งรัดการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลของประเทศ (Acceleration of National Sugar Self-Sufficiency Program) และการเปิดตัวโครงการ MANIS มุ่งสู่การพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลแห่งชาติ (Towards National Sugar Self-Sufficiency) ณ โรงงานน้ำตาล PG. Jatiroto อำเภอ Lumajang จังหวัดชวาตะวันออก นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารกล่าวถึงการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารในระยะเวลาอันสั้น ตั้งเป้าหมายเดิมไว้ที่ 4 ปี หรือภายในปี 2571 แต่หากมีความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจังโดยไม่มีข้อขัดแย้งหรือผลประโยชน์ส่วนตัว พร้อมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ เชื่อมั่นว่าเป้าหมายนี้จะสามารถบรรลุได้ภายใน 3 ปี โดยจะเร่งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าการผลิต ซึ่งจะกระตุ้นให้เกษตรกรขยายการปลูกและได้รับผลตอบแทนอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ที่ดินและทรัพยากรที่มีอยู่ โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาปรับใช้ในการผลิตเพื่อผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ขณะที่นาย Mohammad Abdul Ghani กรรมการผู้จัดการใหญ่ของ PTPN III Holding ได้รายงานผลสำเร็จของบริษัทในปีนี้ สามารถทำยอดการซื้อขายได้ถึง 1 ล้านล้านรูเปียห์ และมีกำไรประมาณ 600,000 ล้านรูเปียห์ ซึ่งเป็นผลจากการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากรัฐบาล กระทรวงรัฐวิสาหกิจ และกระทรวงเกษตร และ PTPN III Holding ได้ตั้งเป้าหมายที่จะบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลสำหรับการบริโภคภายในปี 2571 และจะร่วมมือกับกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลา 4 ปี มุ่งเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างระบบนิเวศการปลูกอ้อยผ่านโครงการ MAKMUR ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการจัดหาปุ๋ยและทุน รวมถึงการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพของอ้อยของเกษตรกร นอกจากนี้ ได้ร่วมมือกับกรมการเพาะปลูก (Directorate General of Plantations) ในการส่งเสริมให้เยาวชนมีบทบาทในอุตสาหกรรมอ้อยในฐานะผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับความสนใจจากเยาวชนจำนวนมาก ทั้งนี้ นาย Ghani ยังได้แสดงความขอบคุณต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและอธิบดีกรมการเพาะปลูกสำหรับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และหวังว่าจะสามารถขยายความร่วมมือในอนาคต โดยเฉพาะการยกระดับผลผลิตอ้อยของเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

นาย Heru Tri Widarto รักษาการอธิบดีกรมการเพาะปลูก ได้เชิญชวนทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันอย่างจริงจังในการเร่งรัดโครงการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลสำหรับการบริโภค เพื่อบรรลุเป้าหมายภายในปี 2571 โดยในอนาคต รัฐบาลจะดำเนินหลายโครงการที่มุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิตอ้อย รวมถึงการยกระดับคุณภาพน้ำตาล โดยการตั้งเป้าหมายผลผลิตอ้อยขั้นต่ำที่ 80 ตันต่อเฮกตาร์ และผลตอบแทนร้อยละ 8 นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้เชิญชวนทุกบริษัทร่วมเสริมสร้างความร่วมมือด้านน้ำตาลของประเทศ ผ่านการดำเนินการตามกลยุทธ์ต่างๆ เช่น การเสริมสร้างระบบนิเวศของอ้อยในชุมชน การพัฒนาพื้นที่ภายใต้สิทธิการใช้ที่ดิน (Hak Guna Usaha: HGU) ของ PTPN ด้วยการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพ การขยายพื้นที่ปลูกโดยการแปลงพื้นที่ป่าและพื้นที่แห้ง (Dry field) รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของโรงงานน้ำตาล กิจกรรมดังกล่าวเป็นหนึ่งในความพยายามตามแนวทางของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ซึ่งมีเป้าหมายว่าในปี 2571 อินโดนีเซียจะสามารถบรรลุการ

พึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลสำหรับการบริโภค และในปี 2573 จะบรรลุการพึ่งพาตนเองทางด้านน้ำตาลทั้งสำหรับการบริโภคและอุตสาหกรรม

- **รมว. ประสานงานด้านอาหารมั่นใจ ปีหน้าลดการนำเข้าข้าว**

เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2567 ภายหลังการประชุมภายในที่ทำเนียบประธานาธิบดี กรุงจาการ์ตา นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหาร (Coordinating Minister for Food Affairs) เปิดเผยว่า ในปี 2568 อินโดนีเซียจะไม่พึ่งพาการนำเข้าข้าวในปริมาณมาก เนื่องจากสต็อกข้าวในประเทศยังคงเพียงพอ และการผลิตข้าวในปี 2568 คาดว่าจะสูงถึง 3.2 ล้านตัน การประเมินนี้อ้างอิงจากสต็อกข้าวของหน่วยงาน Bulog ซึ่งคาดว่าจะมีข้าวประมาณ 2 ล้านตัน ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 ขณะที่ปริมาณข้าวในตลาดหลักมีมากกว่า 6 ล้านตัน ทำให้สต็อกข้าวรวมในประเทศมีมากถึง 8 ล้านตัน ซึ่งคาดว่าจะเป็ระดับสต็อกข้าวที่สูงที่สุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

นอกจากนี้ การประชุมครั้งนี้ยังได้หารือเกี่ยวกับการกระจายปุ๋ย โดยรัฐบาลมีแผนปรับลดระยะเวลาในการกระจายปุ๋ยให้สั้นลง ซึ่งจะถูกกำหนดภายใต้ระเบียบข้อบังคับของประธานาธิบดี (Perpres) การกระจายปุ๋ยจะดำเนินการโดยตรงจากกระทรวงเกษตรไปยังบริษัทปุ๋ยอินโดนีเซีย (Pupuk Indonesia) ซึ่งรับผิดชอบในการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยในประเทศ จากนั้นบริษัทปุ๋ยจะส่งต่อไปยังสมาคมเกษตรกร (Gabungan Kelompok Tani: Gapoktan) หรือผู้ค้าปุ๋ย เพื่อให้การกระจายปุ๋ยมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข่าวด้านประมง

รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ซึ่งสาระสำคัญในกฎข้อบังคับ มาตรา 1 ว่าด้วยการทำประมงที่มีการควบคุมและทำประมง/จับสัตว์น้ำตามสัดส่วนเขตน่านน้ำในการทำประมงตามโควตาที่ได้รับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสภาพแวดล้อม ตลอดจนการกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดเขตน่านน้ำในการทำประมงเป็น 6 โซน ได้แก่

- โซนที่ 1 เขตการจัดการประมงสาธารณรัฐอินโดนีเซีย WPPNRI 711 น่านน้ำช่องแคบการ์มาตา และน่านน้ำนาตุนาเหนือ
- โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะฮัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าวเซนตราวาซีส และคาบมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมินิ ทะเลมาลุกู ทะเลฮัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบิราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันดา
- โซนที่ 4 WPPNRI 572 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดียตอนตะวันตกของเกาะสุมาตรา และช่องแคบซุนดา และ WPPNRI 573 น่านน้ำมหาสมุทรอินเดีย ตอนใต้ของเกาะชวาจนถึงตอนใต้ของเกาะนูซาเตงการา ทะเลชวา และทะเลติมอร์ตอนตะวันตก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรอินเดีย
- โซนที่ 5 WPPNRI 571 น่านน้ำช่องแคบมาลากา และทะเลอันดามัน และ
- โซนที่ 6 WPPNRI 712 น่านน้ำทะเลชวา และ WPPNRI 713 น่านน้ำช่องแคบมากาซาร์ อ่าวโบเน ทะเลฟลอเรส และทะเลบาห์ลี

กฎข้อบังคับ (PP) ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy – PIT) ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประมงโดยรวมตามโควตาสัตว์น้ำที่จับได้ ซึ่งประธานาธิบดี อินโดนีเซียได้ลงนามในกฎข้อบังคับดังกล่าวแล้ว และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่านมา โดยกระทรวง กิจการทางทะเลและประมงยังคงจัดทำกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในเขตพื้นที่ทำการประมงของ อินโดนีเซีย ได้แก่ โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 ตามลำดับ โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตาดิจิทัลที่ไม่ใช่เชิง พาณิชยกรรม (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจาก กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตัน กรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไข การเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมง พื้นบ้าน

นอกจากนี้ ฝ่ายเกษตรฯ จากอาร์ตา ได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซีย ภายใต้ นโยบายการจัดการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง และได้ดำเนินการแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ ประโยชน์ ดังนี้

1. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No.1/2023** concerning Procedures for Determining the Fish Production Value at the Time of Landing
2. Regulation of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia No. 2/2023 concerning Requirements and Procedures of Tariff Imposition on Type on Non-Tax State Revenue that Apply to Ministry of Marine and Affairs and Fisheries which Originate from Utilization of Fisheries Resources
3. Government Regulation of The Republic of Indonesia No.11/2023 concerning Quota-Based Fishing
4. Regulations of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 28/ 2023** concerning Regulations for Implementing Government Regulation Number 11 of 2023 concerning Quota-Based Fishing
5. Regulation of The Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 36 of 2023** concerning of Fishing Gear and Fishing Auxiliary Device Placement in Quota-Based Fishing Zone and Fisheries Management Area of the Republic Indonesia in Inland Water
6. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 187/2023** concerning Base Ports in Quota - Based Fishing Zones and Base Ports that Have Fulfilled Post-Production Withdrawal Requirements (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 4/2023 และ No. 139/2023 concerning Fish Reference Price)
7. Decree of the Minister of Marine Affairs and Fisheries of the Republic of Indonesia **No. 199/2023** concerning Fish Reference Price (ประกาศใช้แทน Decree of the MMAF of the Republic of Indonesia No. 21/2023 และ No. 140/2023 concerning Fish Reference Price)

ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากอาร์ตา จะติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับการประกาศและมีผลบังคับใช้ของกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป

● **รุมว. กิจการทางทะเลและประมงเสนอแผนงาน มุ่งเสริมสร้างความยั่งยืนในภาคการประมง**

เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2567 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้แถลงโครงการสำคัญของ KPP สำหรับปี 2568 ต่อที่ประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกับคณะกรรมการชุดที่ 4 ของสภาผู้แทนราษฎร (Komisi IV) ระบุว่างบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในปี 2568 จำนวน 6.22 ล้านล้านบาท จะถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก โดยส่วนแรกกว่าครึ่งของงบประมาณจะถูกใช้เป็นตัวจ่ายด้านบุคลากร เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและพัฒนากำลังคนของหน่วยงาน ขณะที่ส่วนที่เหลือจำนวน 3.31 ล้านล้านบาท จะถูกนำไปใช้ในการดำเนินโครงการสำคัญที่มุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ การลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ (GINI Coefficient) การลดระดับความยากจน และการพัฒนาอัตราแลกเปลี่ยนของชาวประมง ซึ่งโครงการเหล่านี้ยืนยันทันถึงเป้าหมายสำคัญของรัฐบาลในการส่งเสริมเศรษฐกิจของชุมชนประมง พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวประมงให้ดียิ่งขึ้นในปี 2568 โดยเฉพาะในบริบทที่การพัฒนาภาคทะเลและประมงถือเป็นหนึ่งในโลกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

รุมว. Trenggono ได้เปิดเผยว่าแผนงานของ KPP สำหรับปี 2568 ได้กำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) ที่สำคัญครอบคลุมเป้าหมายเชิงกลยุทธ์หลายประการ ได้แก่ การผลิตสินค้าประมงจำนวน 24.58 ล้านตัน การรักษาอัตราแลกเปลี่ยนของชาวประมงให้อยู่ในช่วงระหว่าง 105-108 การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ภาคการประมงที่ร้อยละ 4-6 มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง 6,250 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และการผลิตเกลือจำนวน 2.25 ล้านตัน นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายในการขยายพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเลให้ครอบคลุม 30 ล้านเฮกตาร์ การยกระดับดัชนีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ประกอบการธุรกิจทางทะเลและประมงให้อยู่ที่ร้อยละ 82 การสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาศึกษาและฝึกอบรมด้านกิจการทางทะเลและประมงมีการจ้างงานในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมในสัดส่วนร้อยละ 75 และการเพิ่มผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมงที่ได้มาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยให้ถึงร้อยละ 70 แสดงถึงความมุ่งมั่นของ KKP ในการสนับสนุนวิสัยทัศน์ Golden Indonesia 2045 (อินโดนีเซียรุ่งเรือง 2588) และภารกิจของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการก้าวเข้าสู่ความรุ่งเรืองในอนาคต

ขณะเดียวกัน นาง Siti Hediati Soeharto ประธาน Komisi IV ได้แสดงความเห็นต่อคำชี้แจงของนาย Trenggono เกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณจำนวน 6.2 ล้านล้านบาท พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการเพิ่มงบประมาณแก่ KKP เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและประมงอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งได้เรียกร้องให้ KKP จัดทำแผนงานประจำปี 2568 ที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนวิสัยทัศน์และพันธกิจของประธานาธิบดีในการบรรลุเป้าหมายความพอเพียงด้านอาหารและการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสีน้ำเงิน ทั้งนี้ แผนงานประจำปีดังกล่าวควรให้ความสำคัญกับโครงการและกิจกรรมที่ส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตและสวัสดิภาพของชาวประมง ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เกษตรกรผู้ทำนาเกลือ ผู้ผลิตและผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประมง รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจประมงในทุกภูมิภาคของประเทศ โดยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการเฉพาะของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนในระดับท้องถิ่นได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

- **KKP เปิดตัวนวัตกรรมการอบแห้งสาหร่ายทะเล เพิ่มคุณภาพการแปรรูป**

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดตัวเทคโนโลยีการอบแห้งสาหร่ายทะเล ซึ่งเป็นนวัตกรรมใหม่ที่ใช้ระบบเรือนกระจกและเครื่องอบแห้งแบบหมุน (Greenhouse System and Rotary Dryer Machine) ในพื้นที่ Silvofishery เมือง Maros จ.สุลาเวสีใต้ โดยเป็นส่วนหนึ่งของโครงการหมู่บ้านประมงอัจฉริยะ (Smart Fisheries Village: SFV) ที่พัฒนาโดยศูนย์ปฏิบัติการเครื่องจักรกลการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมง (Fishery Product Processing Mechanization Research Workshop: LRMPHP) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยรักษาคุณภาพและยืดอายุการเก็บรักษาของผลผลิตจากชุมชนชายฝั่ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน นาย I Nyoman Radiarta หัวหน้าหน่วยงานฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและประมง (Head of the Fisheries and Marine Human Resources Development and Training Agency: BPPSDM KP) กล่าวถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างหน่วยปฏิบัติการทางเทคนิค (Technical Implementation Units: UPT) ในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่ง เทคโนโลยีการอบแห้งสาหร่ายทะเลนี้เป็นแนวทางที่ประสิทธิภาพ สำหรับชุมชนท้องถิ่นที่พึ่งพาภาคการประมงในการดำรงชีวิต

ตั้งแต่ปี 2567 ศูนย์ปฏิบัติการ LRMPHP จะรับผิดชอบในการนำเทคโนโลยีเครื่องจักรการแปรรูปมาใช้สนับสนุนการดำเนินงานของ UPT ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของ LRMPHP เพื่อออกแบบและพัฒนาอุปกรณ์การแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมงที่สามารถรองรับกิจกรรมต่างๆ ของ SFV ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นาง Kartika Winta Aprilia หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการ LRMPHP อธิบายเพิ่มเติมว่า เครื่องอบแห้งแบบหมุนจะใช้ในกระบวนการอบแห้ง และระบบเรือนกระจกจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอบแห้งสาหร่ายทะเล เครื่องมือทั้งสองนี้ถูกออกแบบมาสำหรับการใช้งานในชุมชนชายฝั่งที่พึ่งพาภาคประมงในการดำรงชีวิต และจะถูกนำมาใช้ครั้งแรกที่พื้นที่ Wanamina เมือง Maros จ.สุลาเวสีใต้ การเลือกพื้นที่นี้เป็นตัวอย่างเกิดจากผลการสำรวจความต้องการในภาคสนาม และการประเมินความพร้อมทางเทคโนโลยีของ LRMPHP

นาย Indra Jaya Asaad หัวหน้าศูนย์วิจัยการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประมง (BRPBAP3) เขต Maros กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์สาหร่ายเป็นแหล่งรายได้สำคัญสำหรับชุมชน และเป็นผลิตภัณฑ์หลักของ SFV Wanamina อย่างไรก็ตาม การผลิตสาหร่ายทะเลด้วยวิธีการอบแห้งแบบดั้งเดิมที่พึ่งพาสภาพอากาศมักส่งผลกระทบต่อคุณภาพและอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ ด้วยความช่วยเหลือจากหน่วยปฏิบัติการ LRMPHP โดยการใช้เทคโนโลยีระบบเรือนกระจกและเครื่องอบแห้งแบบหมุน คาดว่า จะช่วยยกระดับคุณภาพของสาหร่ายทะเลและทำให้กระบวนการอบแห้งมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถผลิตสาหร่ายทะเลที่สะอาดและมีคุณภาพสูง เหมาะสำหรับชุมชนผู้เพาะเลี้ยงสาหร่ายที่ประสบปัญหาในการอบแห้งในช่วงฤดูฝน การเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลิตภัณฑ์คาดว่าจะส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นและสนับสนุนพื้นที่ Wanamina ให้กลายเป็นโครงการที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในอนาคต ระบบเรือนกระจกและเครื่องอบแห้งแบบหมุนนี้คาดว่าจะถูกนำไปใช้ในพื้นที่ชายฝั่งอื่นๆ ทั่วอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของ KKP ในการส่งเสริมเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

- **KKP เดินหน้าเปิดตลาดใหม่! ส่งออกอาหารสัตว์น้ำและพ่อแม่พันธุ์กุ้งทะเลสู่บรูไน**

เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 นาย Budi Sulistiyo อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP โดยบริษัท PT. Suri Tani Pemuka จากเมือง PuraJakarta จังหวัดชวาตะวันตก ได้ดำเนินการส่งออกผลิตภัณฑ์จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(Aquaculture products) มูลค่า 1,660 ล้านรูเปียห์ ไปยังบรูไนดารุสซาลาม ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์อาหารกุ้ง 42 ตัน ลูกพันธุ์กุ้ง (Seeds) จำนวน 8 ล้านตัว และพ่อแม่พันธุ์กุ้งทะเล (Marine shrimp broodstock) จำนวน 400 ตัว ถือเป็นก้าวสำคัญในการเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มและขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของอินโดนีเซียในตลาดโลก ผลิตภัณฑ์อาหารกุ้งที่ส่งออกในครั้งนี้เป็นผลจากการเพิ่มประสิทธิภาพของวัตถุดิบในประเทศและการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่จะช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับภาคการประมงของอินโดนีเซียอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลให้สามารถแข่งขันได้ทั้งด้านคุณภาพ ความยั่งยืน และประสิทธิภาพการผลิต อีกทั้งการจัดหาสัตว์น้ำคุณภาพไม่เพียงแต่สนับสนุนการเพาะเลี้ยงภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากการประมง ซึ่งจะช่วยขยายประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยรวม ทั้งในด้านการค้าและการลงทุน

นาย Budi ยืนยันว่า รัฐบาลอินโดนีเซียจะให้การสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงอย่างต่อเนื่อง โดยการกำหนดกฎระเบียบและสร้างพันธมิตรทางการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ ด้วยนโยบายที่มุ่งเน้นการส่งเสริมนวัตกรรม ประสิทธิภาพการผลิต และความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ Sahat Pangabean หัวหน้าหน่วยงานกักกันอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: Barantin) กล่าวไว้ว่า Barantin พร้อมสนับสนุนการดำเนินการส่งออกให้ราบรื่น ลดความซับซ้อนของกระบวนการที่จุดนำเข้า-ส่งออก เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ นาย Jonny Susanto ผู้อำนวยการบริษัท PT. Suri Tani Pemuka ได้แสดงความภาคภูมิใจที่การส่งออกครั้งแรกนี้เป็นก้าวสำคัญในการขยายตลาดต่างประเทศ และเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างอินโดนีเซียและบรูไนดารุสซาลาม

- **KKP ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงทูน่าด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ยกระดับเศรษฐกิจชาวประมง**

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ดำเนินการตามกลยุทธ์ในการส่งเสริมการบริหารจัดการปลาทูน่า ในฐานะสินค้าประมงหลักของประเทศ โดยมุ่งหวังให้เกิดความยั่งยืนในทรัพยากรทางทะเลและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวประมงและชุมชนชายฝั่ง ผ่านการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงปลาทูน่า (Tuna farming cages) นาย Lotharia Latif อธิบดีกรมจับสัตว์น้ำกล่าวว่า เทคโนโลยีด้านการประมงมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในหลายประเทศ และอินโดนีเซียไม่สามารถล้าหลังจากการพัฒนาเหล่านี้ได้ การนำเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องมาใช้จะส่งผลให้ชาวประมงท้องถิ่นสามารถได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรง

หนึ่งในนวัตกรรมที่ KKP อยู่ระหว่างการทดสอบคือการร่วมมือกับกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในการพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงปลาทูน่าในกรงลอยน้ำ ซึ่งประสบความสำเร็จในหลายประเทศ เช่น ตุรกี โดยมีรูปแบบการจับปลาทูน่าขนาดเล็กจากธรรมชาติมาเลี้ยงจนเติบโตในกรงลอยน้ำ ประเทศที่พัฒนาแล้วได้เพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำผ่านความพยายามหลากหลายรูปแบบ ไม่เพียงแต่การจับสัตว์น้ำเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำและยกระดับความเป็นอยู่ของชาวประมง อินโดนีเซียต้องเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้านี้ การทดสอบดังกล่าวดำเนินการในโซนที่ 2 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เขตจัดการประมง WPPNRI 716 และ 717 โดยมีศูนย์กลางที่เมือง Biak และในขณะนี้บริษัทที่สนใจพัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าวได้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจการประมง (Fisheries Business License: SIUP) ตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว

นอกจากนี้ นาย Latif ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การเพาะเลี้ยงทูน่ายังคงเป็นเรื่องใหม่ในอินโดนีเซีย ซึ่งการอนุญาตให้เรือประมงที่นำเข้ามาจากประเทศที่มีประสบการณ์ในด้านนี้เข้ามาปฏิบัติการ จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง โดยปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ เช่น กฎหมายการสร้างงาน กฎระเบียบของรัฐบาล และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องในกระบวนการดังกล่าว

บทบาทการของผู้ประกอบการท้องถิ่นยังคงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การนำเข้าเรือประมงจะได้รับอนุญาตหากเป็นไปตามข้อกำหนด เช่น เรือประมงต้องซักรงอินโดนีเซียและเป็นเจ้าของโดยองค์กรที่มีการจดทะเบียนในอินโดนีเซีย นอกจากนี้การลงทุนจากต่างประเทศที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนด โดยการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนจะต้องประสานงานกับกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงคมนาคม

ปัจจุบันเรือประมง KM Berlian Biru 01 ได้เดินทางถึงอินโดนีเซียแล้วและกำลังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการเอกสารต่างๆ เช่น หนังสือรับรองเรือประมง (Fishing Vessel Book: BKP) ใบรับรองความพร้อมการใช้งานเรือประมง (Fishing Vessel Seaworthiness Certificate: SKKP) และใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง หลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนทางการเอกสารแล้วเรือประมงจะเริ่มปฏิบัติการในพื้นที่ Biak และ Sorong โดยการเพาะเลี้ยงทูน่าจะไม่เพียงแต่เพิ่มผลผลิตเท่านั้น แต่ยังคำนึงถึงความยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศทางทะเลและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆ ให้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบการท้องถิ่น

นอกจากนี้ การเพาะเลี้ยงทูน่าไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มผลผลิตทางการประมง แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาความยั่งยืน ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยดูแลระบบนิเวศทางทะเลให้มีความสมดุล และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ๆ สำหรับชาวประมงและผู้ประกอบการท้องถิ่น การพัฒนาอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงทูน่าถือเป็นก้าวสำคัญที่จะทำให้อินโดนีเซียกลายเป็นผู้นำระดับโลกในภาคการประมงได้อย่างมั่นคง ทั้งนี้ นาย Latif กล่าวว่าหากผู้ใดมีข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลได้โดยตรงกับ KKP และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือข่าวปลอม (hoax) ซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสังคม และนำไปสู่การฝ่าฝืนกฎหมายหรือการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กล่าวว่าการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นกุญแจสำคัญในการรักษาความยั่งยืนและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าประมง โดยการเพาะเลี้ยงทูน่าและการจัดหาสมรรถนะของเรือประมงถือเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการยกระดับขีดความสามารถของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซียในตลาดโลก ซึ่งโครงการนี้ไม่เพียงแต่สร้างงานและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ แต่ยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นในห่วงโซ่อุปทานของภาคการประมง อีกทั้งยังดำเนินการโดยคำนึงถึงแนวทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเน้นการเสริมสร้างศักยภาพให้กับชาวประมงพื้นบ้าน เพื่อให้พวกเขาได้มีส่วนร่วมร่วมของการแก้ปัญหาในระยะยาวในภาคการประมง

ข่าวด้านปศุสัตว์

- **อินโดนีเซียร่วมมืออาเซียนด้านชีวสารสนเทศ ร่วมป้องกันและรับมือภัยคุกคามด้านสุขภาพในอนาคต**

การรับมือกับความท้าทายจากภัยคุกคามจากโรคระบาดและโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนทั้งในระดับโลกและระดับชาติ รัฐบาลอินโดนีเซียโดยกระทรวงเกษตรได้ร่วมมือกับองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และหน่วยงานเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกา (USAID) ในการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์และห้องปฏิบัติการด้านชีวสารสนเทศ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีทางโมเลกุลในการวิเคราะห์เบื้องต้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการรับมือภัยคุกคามจากโรคระบาดในอนาคต ซึ่งอินโดนีเซียเป็นเจ้าภาพจัดการฝึกอบรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการชีวสารสนเทศศาสตร์อาเซียน ระหว่างวันที่ 6 - 8 พฤศจิกายน 2567 โดยมีเจ้าหน้าที่จากห้องปฏิบัติการและตัวแทนประเทศสมาชิก

อาเซียน 9 ประเทศ รวมทั้งตัวแทนจากภาครัฐ นักวิชาการ และภาคเอกชนของอินโดนีเซียเข้าร่วม การวิเคราะห์ชีวสารสนเทศศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจข้อมูลทางชีวภาพของเชื้อโรคในสัตว์ พืช และมนุษย์ โดยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคด้วยการให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะและพลวัตของเชื้อโรคที่แพร่ระบาดในระบบนิเวศต่างๆ

การประชุมเชิงปฏิบัติการชีวสารสนเทศศาสตร์อาเซียนจัดขึ้นต่อเนื่องจากความสำเร็จของการประชุมในปี 2565 และ 2566 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะชีวสารสนเทศศาสตร์เน้นที่โรคไข้หวัดนกและไข้สุกรแอฟริกัน (ASF) เป้าหมายหลักคือการพัฒนาขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการสัตว์แพทย์ในภูมิภาคอาเซียน ห้องปฏิบัติการคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันการศึกษาและห้องปฏิบัติการของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมสัตว์ปีก รวมถึงห้องปฏิบัติการด้านสาธารณสุขในอินโดนีเซีย อีกทั้งยังเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายชีวสารสนเทศที่เข้มแข็งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีศูนย์กิจการสัตวแพทย์วาเตส (Wates Center for Veterinary Affairs: BBVET) ทำหน้าที่เป็นศูนย์อ้างอิงระดับภูมิภาคอาเซียนในด้านชีวสารสนเทศทางสัตวแพทย์ ด้วยการวิเคราะห์การวินิจฉัยระดับโมเลกุลและความสามารถทางชีวสารสนเทศระดับสูง นอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์เตรียมความพร้อมโรคแห่งออสเตรเลีย (Australian Centre for Disease Preparedness: ACDP) สถาบันปาสเตอร์แห่งกัมพูชา (Institut Pasteur du Cambodge) และ FAO

นาย Imron Suandy ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้ให้ข้อมูลว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงที่จะเสริมสร้างเครือข่ายและกลไกความร่วมมือระดับภูมิภาคเพื่อเตรียมการป้องกัน การตรวจจับโรคตั้งแต่ระยะเริ่มต้น (Early Detection) และการตอบสนองต่อโรคที่สามารถแพร่ระบาดจากสัตว์สู่คน การประชุมเชิงปฏิบัติการนี้แสดงถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการเสริมสร้างขีดความสามารถและการเชื่อมโยงระหว่างห้องปฏิบัติการด้านสุขภาพสัตว์และสาธารณสุขในภูมิภาค นอกจากนี้ ยังเป็นการยืนยันบทบาทความเป็นผู้นำของอินโดนีเซียในฐานะศูนย์อ้างอิงชีวสารสนเทศทางสัตวแพทย์ระดับภูมิภาคอาเซียน ขณะที่นาย Rajendra Aryal ผู้แทน FAO ประจำอินโดนีเซียและติมอร์-เลสเต ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญในวงกว้างของโครงการริเริ่มนี้ โดยกล่าวว่า การสานต่อการประชุมเชิงปฏิบัติการนี้ตั้งแต่ปี 2565 สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือที่สำคัญของ One Health ซึ่งช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านทรัพยากรมนุษย์และห้องปฏิบัติการในด้านชีวสารสนเทศศาสตร์ และส่วนโดยตรงต่อการดำเนินงานระดับโลก ความมั่นคงด้านสุขภาพไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าร่วมกันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น แต่ยังสามารถเสริมสร้างความแข็งแกร่งของภูมิภาคในการรับมือกับภัยคุกคามจากโรคร้ายในอนาคตอีกด้วย

ขณะเดียวกัน Dr. Sara Heydari รองผู้อำนวยการสำนักงานสาธารณสุขของ USAID ประจำอินโดนีเซีย กล่าวเสริมว่า การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรมของ One Health และการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมกัน เครือข่ายห้องปฏิบัติการระดับชาติและอาเซียนจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านชีวสารสนเทศ โดย USAID สนับสนุนความพยายามในการปรับปรุงการตรวจหาโรคและระยะเวลาในการตอบสนองต่อโรค ซึ่งจะช่วยให้เตรียมพร้อมสำหรับการระบาดครั้งใหญ่ได้ดีขึ้น ตั้งแต่ปี 2549 รัฐบาลอินโดนีเซียได้ร่วมมือกับ FAO และได้รับการสนับสนุนจาก USAID ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการในด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ การประกันคุณภาพ และการบริหารความเสี่ยง ความร่วมมือนี้ช่วยให้อินโดนีเซียมีความก้าวหน้าอย่างมากในภาคส่วนสุขภาพสัตว์ ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมโอกาสในการร่วมมือในวงกว้างในการพัฒนาความมั่นคงด้านสุขภาพทั่วโลก

- **อุตสาหกรรมแปรรูปปรับใช้น้ำนมจากเกษตรกรท้องถิ่น มุ่งลดการนำเข้า**

เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้เดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรม “โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตน้ำนมภายในประเทศ” (Domestic Fresh Milk Production Increase Movement) และการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) ระหว่างสหกรณ์ในหมู่บ้าน (Koperasi Unit Desa: KUD) ผู้รวบรวม น้ำนมและโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปนม ณ อาคาร Graha Maslahat เมือง Pasuruan จ.ชวาตะวันออก โดยได้เปิดเผยถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการเสริมสร้างความยั่งยืนในการผลิตน้ำนมและการเลี้ยงโคนมในประเทศ โดยมีเป้าหมายให้ภาคอุตสาหกรรมแปรรูปนมในประเทศดูดซับน้ำนมจากเกษตรกรท้องถิ่นก่อนการพิจารณานำเข้าจากต่างประเทศ รัฐบาลมีความพยายามที่จะลดการพึ่งพาการนำเข้านมและสร้างเสถียรภาพตลาดภายในประเทศ ข้อตกลงครั้งนี้เป็นการร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมและเกษตรกรในการผลิตน้ำนมที่มีคุณภาพ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยรัฐบาลขอให้เกษตรกรรักษาคุณภาพน้ำนมเพื่อให้สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการที่สูงขึ้น การร่วมมือในครั้งนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นในการฟื้นฟูอุตสาหกรรมน้ำนมในอินโดนีเซีย ซึ่งกระทรวงเกษตรโดยกรมปศุสัตว์จะให้การอบรมและแนะแนวทางในการผลิตเพื่อรักษาคุณภาพน้ำนมอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลมั่นใจว่าผลผลิตน้ำนมจะเพิ่มขึ้นตามความต้องการในอนาคต

นอกจากนี้ รมว. Amran ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รัฐบาลมีแผนแก้ไขกฎระเบียบประธานาธิบดี (Perpres) เกี่ยวกับนโยบายการนำเข้าโคนม เพื่อให้โคนมที่นำเข้าสามารถกระจายไปยังเกษตรกรในท้องถิ่นโดยตรง และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงเพื่อเพิ่มการผลิต ภาระผูกพัน/พันธกรณีในการดูดซับ (Absorption obligation) น้ำนมจากเกษตรกรท้องถิ่นเคยถูกยกเลิกในช่วงวิกฤตการณ์การเงินในเอเชียปี 2540 – 2541 ภายใต้การแทรกแซงจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) ซึ่งส่งเสริมการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจและเปิดช่องทางให้มีการนำเข้าน้ำนมเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การพึ่งพานำเข้าน้ำนมเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 40 ในปลายทศวรรษ 1990 เป็นร้อยละ 80 ซึ่งปัจจุบัน รมว. Amran เน้นย้ำว่า นโยบายใหม่นี้จะมุ่งลดการนำเข้าน้ำนมอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเพิ่มการผลิตในประเทศ คาดว่าจะกระตุ้นอุตสาหกรรมแปรรูปนมและช่วยเสริมสร้างอุตสาหกรรมเลี้ยงโคนมในอินโดนีเซีย ควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรท้องถิ่น

- **กระทรวงเกษตรผลักดัน USDEC อบรมเกษตรกรรายย่อยเพิ่มประชากรโคนม**

เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2567 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) ได้เปิดเผยหลังการประชุมหารือร่างบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MoU) โครงการการศึกษาสำหรับเกษตรกรโคนมรายย่อย (Small-scale breeder education programs) ว่ากระทรวงเกษตรให้การสนับสนุนต่อแผนการจัดฝึกอบรมของสภาส่งออกผลิตภัณฑ์นมแห่งสหรัฐอเมริกา (U.S. Dairy Export Council: USDEC) อย่างเต็มที่และขอให้ขยายขอบเขตความร่วมมือให้ครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายมากขึ้น พร้อมแนะนำให้ USDEC สร้างความร่วมมืออย่างเป็นทางการกับมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรโบกอร์ (Bogor Agricultural University: IPB) เพื่อเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินโครงการ ทั้งนี้ ได้เน้นย้ำให้การอบรมดังกล่าวเริ่มดำเนินการโดยเร็วและมุ่งเน้นผลลัพธ์ในระยะสั้น โดยออกแบบหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะเชิงเทคนิคของเกษตรกรรายย่อย เพื่อสนับสนุนความพยายามของรัฐบาลในการเพิ่มจำนวนโคนมภายในประเทศ อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกษตรกรมีโอกาสเชื่อมต่อกับนักลงทุนที่มีศักยภาพ ซึ่งขณะนี้ มีนักลงทุนชาวอเมริกันบางรายแสดงความพร้อมที่จะสนับสนุนโครงการนำเข้าโคนมมายังอินโดนีเซีย

นาง Shawna Morris รองประธานบริหาร USDEC กล่าวแสดงความขอบคุณกระทรวงเกษตรที่ให้การสนับสนุนการฝึกอบรม “โครงการการศึกษาสำหรับเกษตรกรรายย่อย” รวมถึงคำแนะนำในการร่วมมือกับมหาวิทยาลัย โดยหวังว่าจะได้ร่วมงานกับกระทรวงเกษตรอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ศาสตราจารย์ Epi Taufik ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีน้ำนมจากมหาวิทยาลัย IPB ซึ่งชมเชยเริ่มนี้ โดยระบุว่า การฝึกอบรมในโครงการดังกล่าวจะช่วยเสริมศักยภาพเกษตรกรรายย่อยในการพัฒนาคุณภาพการผลิตน้ำนม นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรยืนยันว่าความร่วมมือดังกล่าวจะไม่จำกัดเพียงระยะสั้น แต่คาดว่าจะพัฒนาไปสู่ความร่วมมือเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว ซึ่งจะเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซียและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรรายย่อย ทั้งนี้ USDEC เป็นหน่วยงานด้านการส่งออกของสหรัฐอเมริกาที่ดำเนินงานในด้านผลิตภัณฑ์นม ซีส ไอศกรีม และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง USDEC ยังมุ่งเน้นด้านการศึกษากการฝึกอบรมเกษตรกรรายย่อย และการพัฒนาหลักสูตรการเกษตร การทำงานร่วมกันนี้คาดว่าจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อภาคปศุสัตว์ในอินโดนีเซีย

- **กระทรวงเกษตรย้ำ! นำเข้าโคเนื้อ ต้องนำเข้าโคแม่พันธุ์ไม่น้อยกว่า 3%**

กระทรวงเกษตรได้ยืนยันข้อกำหนดให้ผู้ประกอบการในธุรกิจปศุสัตว์ต้องนำเข้าโคแม่พันธุ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของจำนวนโคเนื้อที่นำเข้า ข้อกำหนดนี้มีผลบังคับใช้หลังจากการยกเลิกมาตรการโควิด-19 ตามคำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ 17 ปี 2023 ซึ่งประกาศให้การระบอดสิ้นสุดตั้งแต่วันที่ 21 มิถุนายน 2566 นาย Imron Suandy ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์กล่าวว่า ข้อกำหนดนี้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงเกษตร ฉบับที่ 15 ปี 2021 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการดำเนินการและมาตรฐานผลิตภัณฑ์สำหรับการออกใบอนุญาตธุรกิจภาคการเกษตรตามหลักการประเมินความเสี่ยง โดยมีเป้าหมายในการสนับสนุนการเพิ่มประชากรโคแม่พันธุ์ ทั้งประเภทเนื้อและนม เพื่อสนับสนุนโครงการอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและการตีมนม

นาย Imron เน้นย้ำว่าผู้ประกอบการต้องรายงานผลการดำเนินการตามข้อกำหนดนี้อย่างสม่ำเสมอเพื่อความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งจะต้องดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกันโรคสำคัญ เช่น โรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) และโรคผิวหนังอักเสบแมลงดูดเลือด เช่น ยุง เหลือบ และแมลงวันคอกสัตว์ (Lumpy Skin Disease: LSD) รวมถึงการส่งเสริมการใช้มาตรการป้องกันโรคในฟาร์ม การฉีดวัคซีนไม่เพียงแต่สำหรับสัตว์ในฟาร์มเท่านั้น แต่ยังแนะนำให้ฉีดในประชากรสัตว์ในพื้นที่รัศมี 3 กิโลเมตรรอบฟาร์มเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม

นโยบายนี้มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างประชากรโคแม่พันธุ์ในอินโดนีเซีย เพิ่มการผลิตภายในประเทศ และสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของชาติ นอกจากนี้ การฉีดวัคซีนยังช่วยป้องกันการระบาดของโรคที่อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมปศุสัตว์ในประเทศ กระทรวงเกษตรมั่นใจว่าด้วยการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและการตรวจสอบที่เข้มงวด นโยบายนี้จะเสริมสร้างระบบนิเวศของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ในประเทศและให้ผลประโยชน์ในระยะยาวแก่ภาคปศุสัตว์ของอินโดนีเซีย

ข่าวด้านอื่นๆ

- **ผลิตภัณฑ์ฮาลาลได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ขยายตลาดสู่กลุ่มผู้บริโภคทั่วโลก ไม่จำกัดเฉพาะประเทศมุสลิม**

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ผลิตภัณฑ์ฮาลาลได้รับความนิยมจากผู้บริโภคทั่วโลกเพิ่มขึ้น ไม่เพียงแต่ในตลาดมุสลิม แต่กระแสผลิตภัณฑ์ฮาลาลยังขยายตัวอย่างรวดเร็วและดึงดูดผู้บริโภคหลากหลายกลุ่ม รวมถึงผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม ซึ่งเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพ ความปลอดภัย และมาตรฐานทางจริยธรรมในผลิตภัณฑ์บริโภค แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นนี้สะท้อนให้

เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติของผู้บริโภคทั่วโลกที่ให้ความสำคัญกับความโปร่งใส ความยั่งยืน และความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นในการตัดสินใจซื้อ โดยผลิตภัณฑ์ฮาลาลในปัจจุบันไม่เพียงแต่เป็นทางเลือกทางศาสนา แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความไว้วางใจและคุณภาพในระดับสากลอีกด้วย

ในปี 2567 เว็บไซต์ World Population Review (WPR) คาดการณ์ว่าประชากรชาวมุสลิมทั่วโลกจะมีกว่า 2,000 ล้านคน ตามรายงาน State of the Global Islamic Economy (SGIE) 2566/2567 ระบุว่า ในปี 2565 การบริโภคฮาลาลในทุกภาคส่วน อาทิ อาหาร ยา เครื่องสำอาง แพชั่น การท่องเที่ยวและการพักผ่อน มีมูลค่าถึง 2.29 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ คาดว่าสินทรัพย์ทางการเงินของอิสลามจะสูงถึง 3.96 ล้านล้านเหรียญสหรัฐในปี 2564/2565 เพิ่มขึ้นร้อยละ 17 จาก 3.37 ล้านล้านเหรียญสหรัฐในปี 2563/2564

รายงานของ SGIE ยังระบุว่า การนำเข้าผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากประเทศสมาชิกองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation: OIC) ซึ่งรวมถึงภาคส่วนฮาลาลของอาหารและเครื่องดื่ม แพชั่น ยา และเครื่องสำอาง มีมูลค่าถึง 359,000 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2565 และคาดว่าตัวเลขนี้จะเติบโตที่อัตราเฉลี่ยต่อปีแบบทบต้น (Compound Annual Growth Rate: CAGR) ที่ร้อยละ 7.6 เป็น 492,000 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2570 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าความต้องการผลิตภัณฑ์ฮาลาลไม่เพียงแต่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังขยายไปสู่กลุ่มตลาดต่างๆ ความต้องการที่เพิ่มขึ้นนี้เปิดโอกาสให้อินโดนีเซียวางตำแหน่งตัวเองเป็นศูนย์กลางระดับโลกสำหรับเศรษฐกิจฮาลาล โดยได้รับการสนับสนุนจากความคิดริเริ่มที่แข็งแกร่งของรัฐบาล รวมถึงการรับรองฮาลาลภาคบังคับตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม 2567 เพื่อเพิ่มความมั่นใจของผู้บริโภคและการเข้าถึงตลาดในอนาคต

- **ไตรมาส 3 ปี 2567 เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัว 4.95 มั่นใจเกินร้อยละ 5**

เศรษฐกิจอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 4.95 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และขยายตัวร้อยละ 5.03 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า การเติบโตในเชิงบวกนี้เกิดขึ้นท่ามกลางความท้าทายระดับโลก เช่น ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical tensions) และการแยกตัวของภูมิรัฐศาสตร์ (Geo-economic fragmentation) รวมถึงการคาดการณ์การเติบโตของเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มอยู่ที่ร้อยละ 3.2 ในปี 2567 และ 2568 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต นาย Airlangga Hartarto รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจ เปิดเผยมว่าการขยายตัวในไตรมาสที่ 3 มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อน เนื่องจากไม่มีการกระตุ้นจากกิจกรรมพิเศษ เช่น วันหยุดเฉลิมฉลองทางศาสนา และการจัดงานเทศกาล อย่างไรก็ตาม รมว. Airlangga ยังคงมั่นใจเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในไตรมาสที่ 4 โดยคาดว่าเศรษฐกิจจะบรรลุเป้าหมายการเติบโตร้อยละ 5 ตามที่รัฐบาลตั้งเป้าไว้สำหรับปี 2567 นอกจากนี้ อัตราเงินเฟ้อของอินโดนีเซียยังคงอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ที่ร้อยละ 1.71 ในเดือนตุลาคม 2567 ซึ่งตั้งเป้าไว้ร้อยละ 2.5 ขณะที่อัตราส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ของประเทศอยู่ที่ร้อยละ 39.4 ในเดือนมิถุนายน 2567 ผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียยังคงแข็งแกร่ง เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา เช่น สิงคโปร์ ร้อยละ 4.1 ซาอุดีอาระเบีย ร้อยละ 2.8 และเม็กซิโก ร้อยละ 1.5

การเติบโตของเศรษฐกิจอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 แสดงให้เห็นถึงการขยายตัวในเชิงบวกทั้งในด้านการใช้จ่ายและภาคธุรกิจ โดยได้รับการขับเคลื่อนจากการบริโภคภาคครัวเรือนที่แข็งแกร่ง ขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.91 และสนับสนุนการเติบโตโดยรวมที่ร้อยละ 2.5 โดยเฉพาะจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในภาคการบริการและร้านอาหาร ขณะเดียวกันการลงทุนทั้งจากภาคเอกชนและภาครัฐขยายตัวร้อยละ 5.15 สะท้อนถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ทุกภาค

ส่วนมีการเติบโตในเชิงบวก ภาคการขนส่งและคลังสินค้ามีการเติบโตสูงถึงร้อยละ 8.64 โดยได้รับการสนับสนุนจากปริมาณผู้โดยสารและการขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ภาคอาหารและเครื่องดื่มเติบโตร้อยละ 8.33 ได้รับแรงผลักดันจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น และกิจกรรมระดับนานาชาติ เช่น Moto GP Mandalika การเติบโตทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นในทุกภูมิภาค โดยภูมิภาคชวา กาลิมันตัน บาหลี และหมู่เกาะซุนดาเล็กมีการขยายตัวที่แข็งแกร่งที่สุด เมื่อเทียบกับเกาะสุมาตรา สุลาเวสี และมาลุกู-ปาปัว ซึ่งมีการชะลอตัวเล็กน้อย นอกจากนี้ คุณภาพของการเติบโตทางเศรษฐกิจยังเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น 4.79 ล้านคน ทำให้จำนวนผู้มีงานทำรวมทั้งสิ้น 144.64 ล้านคน และอัตราการว่างงานลดลง 0.39 ล้านคน เหลือ 7.47 ล้านคน โดยสัดส่วนแรงงานในระบบเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.05 จากร้อยละ 40.89 เมื่อเดือนสิงหาคม 2566 ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการเพิ่มขึ้นของแรงงานในสถานะลูกจ้างร้อยละ 3.44 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

รัฐบาลได้เตรียมกลยุทธ์เร่งการเติบโตในไตรมาสที่ 4 มุ่งรักษากำลังซื้อและกระตุ้นการบริโภคด้วยมาตรการขยายแรงจูงใจทางการเงิน อาทิ การลดภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value-Added Tax Borne by the Government: VAT DTP) และภาษีการขายสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Goods Sales Tax Borne by the Government: PPnBM DTP) ในภาคอสังหาริมทรัพย์ และยานยนต์ พร้อมทั้งเพิ่มโควตาโครงการสนับสนุนสภาพคล่องด้านการจัดหาที่อยู่อาศัย (FLPP) เพื่อขยายจำนวนครัวเรือนที่สามารถเข้าถึงโครงการดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนเกษตรกรและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSMEs) ด้วยโครงการสินเชื่อที่รัฐบาลจัดตั้ง (KUR) รวมทั้งการเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าภายในประเทศด้วยการแปรรูป ผ่านการพัฒนาปลายน้ำสินค้าโภคภัณฑ์ การส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันด้วยการพัฒนาโครงการเชิงยุทธศาสตร์แห่งชาติ รวมถึงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตลอดจนมาตรการยกเว้นภาษีภายใต้กระทรวงการคลัง (PMK) ฉบับที่ 69 ปี 2024 เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาว

- **อินโดนีเซียปรับภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นร้อยละ 12 เริ่ม 1 มกราคม 2568 ติดอันดับสูงสุดในอาเซียน**

เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2567 นาง Sri Mulyani Indrawati รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ยืนยันในที่ประชุมร่วมกับคณะกรรมการชุดที่ 11 สมาชิกแทนราษฎรอินโดนีเซียว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (Taxes Value Added: PPN) จะปรับขึ้นเป็นร้อยละ 12 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป พร้อมระบุว่าจะมีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายการปรับอัตราภาษีให้ประชาชนได้รับทราบอย่างชัดเจน การปรับอัตราภาษีในครั้งนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อภาคส่วนสำคัญ เช่น การศึกษา สุขภาพ และสินค้าพื้นฐาน เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นไปอย่างสมดุล

การปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของอินโดนีเซียเป็นร้อยละ 12 จะทำให้อินโดนีเซียมีอัตราภาษีสูงสุดในภูมิภาคอาเซียน เท่ากับฟิลิปปินส์ ขณะที่สิงคโปร์กำหนดอัตราภาษีสินค้าและบริการ (Goods and Services Tax: GST) ที่ร้อยละ 9 และประเทศไทยปรับลดอัตราภาษีจากร้อยละ 10 เหลือร้อยละ 7 สำหรับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ดิมอร์ตะวันออกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่ร้อยละ 2.5 สำหรับสินค้านำเข้าและร้อยละ 5 สำหรับบริการ ส่วนเมียนมาไม่มีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด ข้อมูลจาก PricewaterhouseCoopers (PwC) ชี้ให้เห็นว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ร้อยละ 12 ของอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ถือเป็นอัตราภาษีที่สูงที่สุดในอาเซียน

ผลการวิจัยของ BISNIS Coils รายงานว่า การปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของอินโดนีเซียจากร้อยละ 11 เป็นร้อยละ 12 ในปี 2568 ทำให้อินโดนีเซียมีอัตราภาษีสูงกว่าหลายประเทศในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และออสเตรเลียที่กำหนดอัตราภาษีไว้ที่ร้อยละ 10 ขณะที่สวิตเซอร์แลนด์และแคนาดากำหนดอัตราภาษีที่ร้อยละ 7.7 และร้อยละ 5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากองค์การความร่วมมือและการพัฒนาเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and

Development: OECD) ระบุว่า อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยในประเทศสมาชิก OECD ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 อยู่ที่ร้อยละ 19.2 ซึ่งยังคงสูงกว่าอินโดนีเซีย ทั้งนี้ แผนการปรับเพิ่มอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของรัฐบาลอินโดนีเซียได้รับการตอบรับในเชิงลบ จากกลุ่มผู้ประกอบการ โดยนาย Bob Azam ประธานฝ่ายแรงงานของสมาคมนายจ้างอินโดนีเซีย (Employment Department of the Indonesian Employers Association: APINDO) แสดงความกังวลว่า การเพิ่มขึ้นของภาษีอาจส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อและยอดขายของธุรกิจ ซึ่งหากตลาดตอบสนองในทางลบ อาจทำให้รายได้จากภาษีลดลงและเศรษฐกิจซบเซาเนื่องจากผู้บริโภคชะลอการใช้จ่าย นอกจากนี้ ยังคาดหวังให้รัฐบาลชี้แจงนโยบายนี้อย่างละเอียดเพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประจำทุกเดือนได้ทาง https://www.opsmoac.go.th/jakarta-news-news_trans

6. เรื่องอื่นๆ (การดำเนินงานของฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา)

❖ การประชุม

- เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2567 ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา พร้อมด้วยอัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) และนายชุมพล ขจรเฉลิมศักดิ์ นายกสมาคมแป้งมันสำปะหลังไทย (Thai Tapioca Starch Association: TTSA) และคณะ ประชุมร่วมกับสมาคมผู้ผลิตกระดาษอินโดนีเซีย (Asosiasi Pulp & Kertas Indonesi: APKI) โดย APKI ได้นำเสนอข้อมูลปริมาณการผลิตกระดาษอินโดนีเซียพร้อมประมาณการปริมาณความต้องการแป้งมันสำปะหลังในอุตสาหกรรมกระดาษของอินโดนีเซีย และ TTSA ได้นำเสนอภารกิจของสมาคม และปริมาณการผลิตแป้งมันสำปะหลังของไทย โดยแสดงความพร้อมเป็นผู้ผลิตแป้งมันสำปะหลังสำหรับอุตสาหกรรมกระดาษของอินโดนีเซีย ภายหลังเสร็จสิ้นการประชุมได้เข้าร่วมรับประทานอาหารค่ำร่วมกับคณะ TTSA

- เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2567 ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา พร้อมด้วยที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) และนายชุมพล ขจรเฉลิมศักดิ์ นายกสมาคมแป้งมันสำปะหลังไทย (Thai Tapioca Starch Association: TTSA) และคณะ ประชุมร่วมกับผู้แทน Sungai Budi Group กลุ่มบริษัทผู้ปลูกมันสำปะหลัง รับผิดชอบและรับซื้อแป้งมันสำปะหลัง ณ เมืองลัมปุง จังหวัดสุมาตราใต้ ซึ่งจังหวัดลัมปุงเป็นจังหวัดที่มีการปลูก และผลิตมันสำปะหลังมากที่สุดในอินโดนีเซีย โดยสมาชิก TTSA หลายราย ได้ทำการซื้อขายร่วมกับ Sungai Budi Group มาอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการหารือเกี่ยวกับโอกาสของแป้งมันสำปะหลังไทยในปี 2568 ซึ่งทาง Sungai Budi Group แจ้งว่า ต้องรอดูผลผลิตภายในอินโดนีเซียก่อน จึงจะสามารถบอกได้ แต่หากในกรณีที่ผลผลิตในพื้นที่มีน้อยลง จะมีการนำเข้าแป้งมันสำปะหลังจากประเทศไทยแน่นอน เนื่องจากมีคุณภาพค่อนข้างดี

- เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2567 ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา พร้อมด้วยอัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการพาณิชย์) ได้หารือร่วมกับ Mr. Hendry SIM, Vice Director และ Mr. Ferry ETANTO, Import Merchandising ของบริษัท PT. LARIS MANIS UTAMA ซึ่งเป็นบริษัทผู้นำเข้า กระจายและจำหน่ายสินค้าผลไม้สดและสินค้าแปรรูปจากทั่วโลก โดยเป็นผู้นำเข้าผลไม้จากไทย ได้แก่ ลำไย มะขามและมะพร้าว โดยได้มีการหารือเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและอุปสรรคในการนำเข้าผลไม้จากไทย โดยเฉพาะลำไยซึ่งยังมีความต้องการในตลาดอินโดนีเซีย นอกจากนี้ บริษัทอยู่ระหว่างพิจารณานำเข้า

ผลไม้ชนิดอื่นเพิ่มเติมจากไทย และได้เยี่ยมชมเข้าชมห้องเย็นที่ใช้เก็บรักษาสินค้าและการสุ่มตรวจสอบคุณภาพลำไยจากไทยด้วย

❖ การแก้ไขปัญหา

● ฝ่ายเกษตรฯ จากการค้าประสานงานหน่วยงาน IQA เพื่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกรอกข้อมูล Prior Notice และเอกสารที่ต้องจัดเตรียมให้ผู้ประกอบการไทย ที่ประสงค์ส่งออกสินค้าแป้งมันสำปะหลัง (Tapioca Starch) ไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งเจ้าหน้าที่หน่วยงาน IQA ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้

1. Prior Notice เป็นเอกสารจำเป็นที่ผู้ส่งออกต้องยื่นให้กับหน่วยงาน IQA ก่อนที่สินค้าจะเดินทางถึงอินโดนีเซีย โดยการกรอกข้อมูล Prior Notice สามารถเริ่มดำเนินการได้ตั้งแต่สินค้าถูกโหลดขึ้นเรือหรือเมื่อเรือออกเดินทางออกจากท่าแล้ว

2. การระบุวันที่ใน Prior Notice ควรเป็นวันที่โหลดสินค้า (Date of loading) และในกรณีที่ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ GMO (Organisms Genetically Modified) ไม่จำเป็นต้องกรอกข้อมูลในช่องนี้

3. สำหรับรายละเอียดและเอกสารที่จำเป็นต้องอ้างอิงในการกรอกข้อมูล Prior Notice ได้แก่:

- รายละเอียดหมายเลขตู้คอนเทนเนอร์หรือหมายเลขตู้บรรจุสินค้า
- ใบรับรองด้านสุขภาพ/อนามัย/ใบรับรองสุขอนามัยพืช

4. ผู้ประกอบการส่งออกสามารถทดสอบการกรอกข้อมูล Prior Notice ก่อนการส่งออกสินค้าจริง เพื่อศึกษารายละเอียดและจัดเตรียมเอกสารที่จำเป็น และในกรณีที่มีการส่งออกจริง ผู้ประกอบการสามารถกรอก Prior Notice ใหม่อีกครั้ง โดยข้อมูลที่กรอกจะได้รับการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่กักกันที่จุดนำเข้า

● ฝ่ายเกษตรฯ จากการค้า ได้รับการประสานหน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (IQA) เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมการกรอก Prior Notice ให้กับผู้ส่งออกสินค้าแป้งมันสำปะหลัง (Tapioca Starch) ดังนี้

1. การแนบเอกสารใบรับรองการทดสอบ (Certificate of Analysis: COA) เช่น การทดสอบสารพิษ (Heavy Metal) สารตกค้าง (Chlorate) และ จุลินทรีย์ (Microbiological Tests)

2. ในกรณีที่ส่งสินค้าแบบไม่เต็มตู้คอนเทนเนอร์ (Less than Container Load - LCL) และในระบบไม่มีตัวเลือกสำหรับ LCL ผู้ส่งออกควรเลือกตู้คอนเทนเนอร์ประเภทใด

3. การยื่น Prior Notice สำหรับสินค้า Tapioca Starch (HS Code 3505.10) จำเป็นหรือไม่

ซึ่งเจ้าหน้าที่หน่วยงาน IQA แจ้งให้ทราบว่า

- 1) หากมีเอกสารผลการตรวจสอบ COA หลายฉบับ สามารถระบุหมายเลขทั้งหมดและอัปโหลดเอกสารรวมในไฟล์ PDF เดียว
- 2) ในกรณีส่งสินค้าแบบไม่เต็มตู้คอนเทนเนอร์ (LCL) ให้เลือกขนาดของตู้คอนเทนเนอร์ที่สินค้าถูกบรรจุ
- 3) สำหรับสินค้านำเข้า HS 3505.10 ไม่ใช่สินค้าที่ต้องการการตรวจสอบการกักกัน ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องกรอกใน Prior Notice

❖ การประสานงาน ติดตามความก้าวหน้าการเปิดตลาด และความร่วมมือต่างๆ

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาพร้อมด้วยผู้แทนที่มประเทศไทย ได้เข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำ เพื่อเป็นเกียรติแก่นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน และคณะ ณ ร้านเจ้าพระยา โดยมีนายประพันธ์ ดิษยทัต เอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา เป็นเจ้าภาพ ในโอกาสที่เดินทางมาเข้าร่วมการประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินภายใต้กรอบความร่วมมือเวทีผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAO Meeting 2024) ระหว่าง 11-14 พฤศจิกายน 2567 ณ กรุงจาการ์ตา

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาได้รับเอกสารจากกรมปศุสัตว์ ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมของบริษัท Siam International Food Co., Ltd. (VCN.63) และบริษัท บลูฟาล์โล่ จำกัด (VCN.120) เพื่อประกอบการพิจารณาขอส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยงจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่ DGLAHS ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาได้รับการประสานจากกรมวิชาการเกษตร ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาจัดส่งเอกสารการขอต่ออายุสำหรับการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการตรวจสอบระบบความปลอดภัยทางด้านอาหาร เพื่อการส่งออกจากไทยไปยังอินโดนีเซียให้ห้องปฏิบัติการเอกชนที่ประสงค์จะขอต่ออายุการขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการ จำนวน 8 ราย และห้องปฏิบัติที่แจ้งขอแก้ไขเลขที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ จำนวน 1 ราย ถึงหน่วยงาน Deputy for Plant Quarantine ภายใต้ IQA ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตาได้รับเอกสารจากกรมปศุสัตว์ เพื่อขอขึ้นทะเบียนสถานประกอบการของบริษัท ไอ-เทล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (VCN.7) ขอส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยงจากไทยไปยังอินโดนีเซีย ให้แก่กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

- ฝ่ายเกษตรฯ จากการ์ตา ประสานเจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขสัตว์แพทย์สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนและข้อกำหนดในการนำเข้าไก่สดและผลิตภัณฑ์ไก่แช่แข็งจากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซีย ซึ่งได้รับข้อมูลเพิ่มเติมว่า การนำเข้าไก่สดและผลิตภัณฑ์ไก่แช่แข็งจากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซียนั้นยังไม่รับการอนุญาตให้นำเข้า อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลกฎกระทรวงเกษตร เลขที่ 42 ปี 2019 ว่าด้วยการนำเข้าโคกรกระดูก เนื้อสัตว์ ชิ้นส่วนเครื่องใน และ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปเพื่อการบริโภคเข้าสู่อาณาเขตอินโดนีเซีย รวมถึงกฎกระทรวงการค้า เลขที่ 25 ปี 2022 ว่าด้วยนโยบายและข้อกำหนดเกี่ยวกับการนำเข้า ที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงการค้า เลขที่ 20 ปี 2021 ระบุว่า มีผลิตภัณฑ์จากไก่หลายประเภทที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าสู่อินโดนีเซีย ได้แก่ 1. Guinea fowl meat 2. Gallus domesticus และ 3. แกงไก่บรรจุภาชนะ (Canned chicken curry) อย่างไรก็ตาม การนำเข้าไก่สดและผลิตภัณฑ์ไก่แช่แข็งจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตามระเบียบที่กำหนด และต้องได้รับหนังสือแนะนำ (Letter of Recommendation) การนำเข้าจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร โดยพิจารณาการนำเข้าจากปริมาณการผลิตภายในประเทศและการส่งออกไปยังต่างประเทศ นอกจากนี้กองสาธารณสุขสัตว์แพทย์ได้แนะนำให้ประเทศไทยส่งหนังสือถึงหน่วยงาน IQA เรียน รองอธิบดีด้านการกักกันสัตว์ (Deputy for Animal Quarantine) อ่างถึงผู้อำนวยการฝ่ายการจัดการความเสี่ยง (Director of Risk Management) เพื่อขอให้ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการนำเข้าไก่สดและผลิตภัณฑ์ไก่แช่แข็งจากประเทศไทยไปยังอินโดนีเซีย

- ฝ่ายเกษตรฯ จารุจการ์ตา ด้รับเอกสารจากกรมปศุสัตว์ ขอใ้ฝ่ายเกษตรฯ จารุจการ์ตา จดัส่งเอกสารของ บริษัท ไอ-เทล คอร์ปอเรชั่น จักัน (มหาชน) (VCN. 7) ที่ขอขึ้นทะเบียนส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เลี้ยงเพื่อการส่งออก สิ้นค้าไปยังอินโดนีเซีย ไปยังกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ซึ่งฝ่ายเกษตรฯ จารุจการ์ตา ด้จัดส่งเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

❖ การประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

- ฝ่ายเกษตรฯ จารุจการ์ตา ร่วมกับสถานเอกอัครราชทูต จัฒนิทรรศการแสดงผลไม้ไทยและผลิตภัณฑ์ทางการ เกษตรไทย อาทิ ลำไยสด มะขามหวาน และมะพร้าวอ่อน เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวอินโดนีเซียและชาวต่างชาติ ในงาน Annual Charity Bazaar ครั้งที่ 55 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 - 14 พฤศจิกายน 2567 ณ Jakarta Convention Center (JCC) โดยมีผู้เข้าร่วมงานกว่า 80,000 คน ซึ่งกิจกรรมครั้งนี้จัดขึ้นโดยชมรมสตรีนานาชาติแห่งจารุจการ์ตา (Women's International Club: WIC) โดยมีนาง Selvi Ananda ภริยารองประธานาธิบดี Gibran Rakabuming Raka ให้ เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิด และสถานเอกอัครราชทูตประเทศต่างๆ องค์การระหว่างประเทศ และภาคธุรกิจของอินโดนีเซีย เข้าร่วมจัดงานด้วย

❖ การดำเนินงานอื่น

- ฝ่ายเกษตรฯ จารุจการ์ตา จดัทำรายงานแบบผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงาน (M1) และรายงาน ผลการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2566 (M2) ประจำเดือนตุลาคม 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จารุจการ์ตา จดัทำรายงานสถานการณ์สินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนตุลาคม 2567
- ฝ่ายเกษตรฯ จารุจการ์ตา จดัทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรปศุสัตว์ ประมง ชลประทาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ประจำเดือนกรกฎาคม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์จากข้อมูล 2567 ต่างๆ ด้านการเกษตรของอินโดนีเซีย